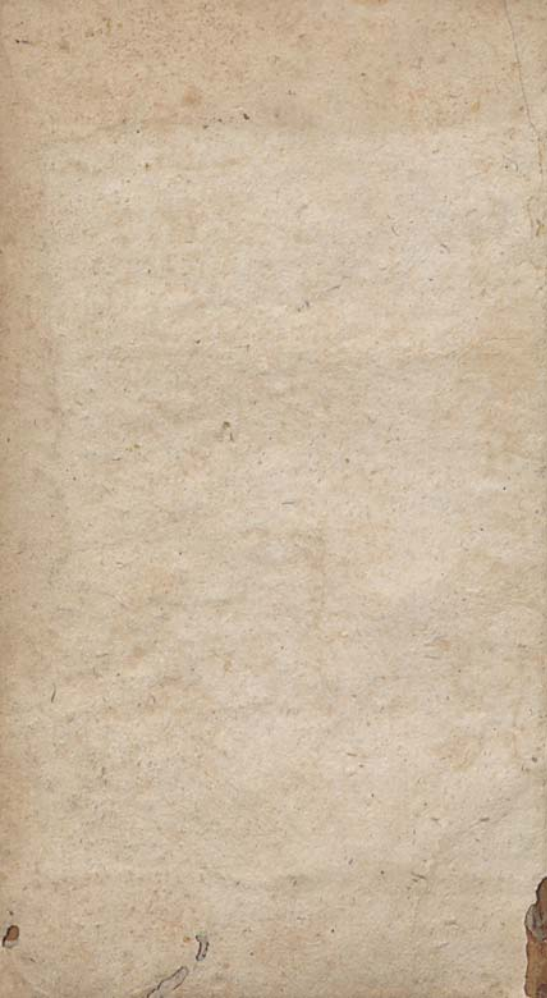

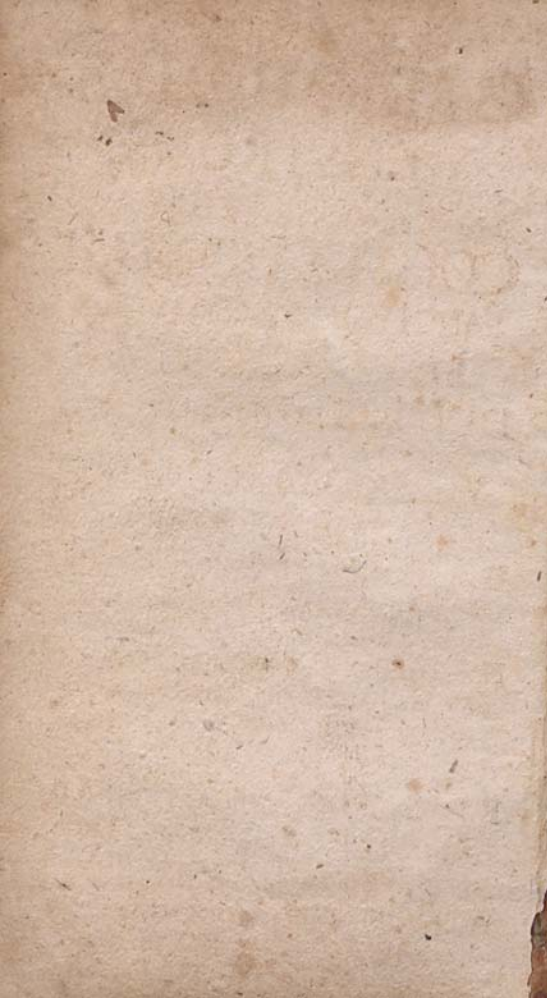
u
12
27

No 40.

Q 234

Q

CIRCULUS
MENSTRUUS.
CHRISTIANARUM
COGITATIONUM
SANCTISSIMIS HONORIBUS
DIVI JOSEPHI
DEI IN TERRIS NUTRITII,
ET
VIRGINEI MARIAE SPONSI
DICATUS.

Dum in Alma ac Regio-Principali
S. J. Acad. Claudiopolitana, uni-
versæ Philosophiæ positiones;
Nob. ac Erud. D. ADALBERTUS TAN-
CZOS, AA. LL. & Phil. Baccalaur. ac pro
suprema ejusdem Laurea Candidat. è Sem.
S. Jos. publicè defenderet.

P R Æ S I D E

R. P. JOSEPHO BOROSS è S. J. AA.
LL. & Phil. Doct. ejusdemq; Pro-
fess. emerito M. DCC. XXX III.

CLAUDIOPOLI, Typis Academ. S. J. Annò 1733.

THESES EX UNIVERSA PHILOSOPHIA.

I. **L**ogica est Scientia partim practica, partim Speculativa: ad alias Scientias non physice, aut metaphysice, nec proprie moraliter necessaria. 2. Ejus objectum materiale sunt solæ cogitationes construibiles. Formale, recta cogitationum constructio; Attributionis ex fine intrinseco nullum habet; ex fine tamen extrinseco statui potest sola demonstratio. 3. Identitas consistit in summa communicatione: Distinctio in extremis distinctis. 4. Scotistica, & Thomistica implicant. 5. Intellectus dum abstractivè cognoscit, potest præscindere objectivè. 6. Universale metaphysicum habetur tantum per intellectum. 7. Ratio individui potest abstrahi ab omnibus individuis. Diversitas specifica, consistit in scientifica dissimilitudine essentiali. 8. Ens præscindit à differentiis. 9. Relatio transcendentalis est, prædicamentalis non est adæquatè intrinseca soli fundamento. 10. Existencia non distinguitur ab essentia. 11. Possibilia habent, impossibilia nullum habent esse formale intrinsecum. 12. Propositio contingenter vera potest transire in falsam: non autem vicissim. 13. De futuris contin-

tingentibus datur actu determinata veritas, quæ
est actui semiextrinseca. 14. Assensus præmissa-
rum necessitat ad conclusionem. 15. Non potest
intellectus simul scire, & opinari idem objectum.
16. Evidens est dari aliquam materiam primam.
17. Materia peripatetica est de se pura potentia
passiva physica. Repugnat eam existere omni for-
ma substantiali spoliata. 18. Est ingenerabi-
lis: incorruptibilis: æqualiter appetit omnes for-
mas. 19. Forma substantialis materialis est ver-
entitas, & non purus modus. 20. Nec divinitus
potest existere absque omni materia, uti nec plu-
res totales formæ eandem partem materiæ infor-
mare. 21. Dantur formæ substantiales partia-
les: non item cadaverica, aut corporeitatis. 22.
Subsistentia habetur per puram negationem ulte-
rioris extensionis substantialis. 23. Unio, actio,
ubicatio, duratio, non sunt entitates superaddi-
tæ, sed species quædam relationis. 24. Totum
non distinguitur à partibus simul sumptis. 25.
Repugnat duplex actio totalis respectu ejusdem
numero effectûs: uti etiam actio in distans. 26.
Nihil potest agere in se ipsum, destruendo se phy-
sicè eodẽ instanti. 27. Mutua causalitas non est
possibilis. 28. DEUS immediatè concurrat ad
quemlibet effectum causarum secundarum. 29.
Determinat ad individuum: non tamen prædeter-
minat salva libertate humana. 30. Penetratio,
& replicatio supernaturaliter sunt possibiles. 31.
Res replicata non potest plus, quàm non repli-
cata. 32. Continuum componitur ex punctis ul-
timò realiter indivisibilibus. 33. Licet repugnet
in statu existentiali infinitum categorematicum,
datur tamen in statu possibilitatis, & intentiona-
li. 34. Nullum ens creatum, seu permanens,
scu

seu successivum potuit esse ab æterno. 35. Mundus est defecto unicus : plures tamen sunt possibiles. 36. Cœli componuntur ex materia ; & forma , sũntque corruptibiles. 37. Astra influunt in sublunaria. 38. Sol est formaliter ignis. 39. Lunaris globus constat solido & liquido. 40. Simile non agit in simile sensu physico. 41. Intensio non fit additione gradũs ad gradum , sed per eandem numero formam. 42. Rarefactio habetur per majorem , condensatio autem per minorem extensionem localem. 43. Non datur quies in puncto reversionis. 44. Elementa gravitant perinde in locis respectivè propriis , ac in alienis. 45. Sensu metaphysico insunt actu & formaliter mixtis perfectis. 46. Quævis animæ est vera forma corporis. 47. Rationalis , est spiritualis , immortalis , & indivisibilis. 48. Brutorum , & plantarum , sunt divisibiles in partes hæterogeneas. 49. Nec simul , nec successivè dantur in eodem vivente plures animæ. 50. Deus est ultimus finis hominis : ejus existentia lumine naturali demonstrari potest. Cui sit

LAUS, HONOR, & GLORIA,

LECTORI.

Non sunt hæc, quæ pensanda tibi propono, obscura quædam reconditæ Philosophiæ ratiocinia, quæ contentione animi, & prolixitate temporis ad intelligendum egeant. Conceptus sunt Christianæ mētis breviculi simplicesque; & idcirco sine temporis impendio legi, percipi, faciles. Non tamen nudas credideris ex Epicteti vel Senecæ schola, naturalis honesti ac decori regulas: sed Christiani Divinique Juris sanctiones, ex nostræ Fidei & Evangeliorum primariis Oraculis collectas, neque ita illorum duntaxat proprias, quos amor secessus, & precandi studium sibi mancipavit; quin ad eos quoque pertineant, qui reip. & fori quotidianis dissenti curis, raros angustosque habent ad divina tractanda aditus. Nullæ enim sunt tam curæ ad terram animæ, quas non juvet interdum ad cælum suspicere: nemo tot obsessus, distractisque negotiis, cui punctum non suppetat otij, ad paucorum, quos in diem adnotamus, versuum lectionem. Esto enim non sinat illum occupationum copia placidæ cælestium meditationi insistere; potest tamen quotidie, priusquam se rebus agendis applicet, unâ aliquâ salubrium cogitationum, quales libellus hic suggerit, in dies mensis singulos di-

gestas, animum munire: quarum esse hic usus poterit. Manè post adoratam ritè Dei præsentiam, dictata perlege, tali mensis diei assignata; sed lentè festinans, & sic, ut ea percipias penitè. Si quid otii nactus eris, priori articulo paulisper insiste, priusquam ad sequentem procedas: nec sis nudà veritatis, quam legis, & obvià perceptione contentus; sed in eam animo profundius ingredere: ejus sapore palatum & linguam imbue, id est, privato tuo & intimo usui eam accommoda: idèmq; cæteris in articulis observa. Si verò præturba aliarum occupationum, non vacat tantum otii tibi ipsi concedere, saltem obiter ista lege. Hoc enim in nobis Christianæ præstant cogitationes, quod in molli cera signatorius annulus: ut primum subierint animum, nisi impresso illi charactere aliquo salu tari, mox evanescent. Quòd si ea sit negotiorum turba, ut negatura sit facultatem matutinæ illarum lectioni, prævertenda erit pridiano vespere, antequam somno decumbas, tam salubris lectio. Usus porro ille & exercitationis ratio, quæ singulis cogitationibus subjungitur, quemadmodum permagni est ad virtutis fructum momenti, ita facilis quoque est, neque unquam omittenda. Quid enim brevius expeditiusque esse possit, quàm virtutis actum internum exercere; & ad seipsum bene perno-scendum reflectere mentis oculos?

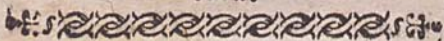
Authorum loca, quibus unaquæque cogitatio clauditur, earundem sunt velut epitome ac vis tota, verbis duobus, aut tribus collata; ad mentem toto diei decursu fovendam,

dam, ac reficiendam idonea: proin medul-
lis Pharmacorum similia, quæ exiguo tempore
ac pondere mira præstant. Ubi menstruum
illarum absolveris circulum, erunt le-
gendo repetenda, ut earum evadat intelligen-
tia plenior, & fructus uberior. Novi semper
aliquid Evangelii effata produunt, non nun-
quam sterilia, aut effata; sed plantis illis
haud absimilia, quæ locupletare humum suis
proventibus non possunt, nisi altas prius in
ea radices egerint. Vale, & bene consulenti
prudenter obsequens, ad salutem tuam expa-
rire, quid valeant.

CHRISTIANARUM COGITATIONUM DECRETA,

*In singulos mensis dies distri-
buta.*

I. D I E S.

De Fide.

I. Quidquid Fides nos docet, auctori-
tas est loquentis DEI. Ex ipso Chri-
sti ore haurit Ecclesia, quæcunque
nobis credenda proponit: nec errari in via po-
test, in qua præluceat ducitque ipsamet Veritas.

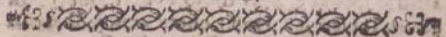
II. At enim Fides quid utilitatis Christiano
consert, nisi morum quoque ipsi sit Regula?
Et stultum quidem est, vocare in dubium, quod
loquitur DEUS; quod plura Martyrum vulne-
ra, quam ora; quod miraculorum voces infi-
nitæ; quod ipsi etiam fateri dæmones coguntur:
sed duplo stultius, id pro certo & indubitato
habere; sic tamen vivere, ut si pro falso habe-
retur. Dæmonum fides est, veris fidem habe-
re, & contrariè vivere.

III. Sit ergo deinceps vivendi mihi principi-
um, Fides; sit operum omnium amussis, & re-
gula. Quidquid ea damnârit, ejuro & e-ecor:
nitentem licet in oppositum naturæ pravitatem,
Evan-

Evangelii effatus præfocabo. Quid enim natura? quid mundus dictitant? sensui serviendum, & cupiditati; molesti nihil admittendum, vel ferendum. Quid autem Christus? planè oppositum. Uter igitur author æquior? Christus, an mundus?

Gratias DEO age, quod sis in ejus Ecclesiam adscriptus: Fidei Symbolum attentius repete, velut iteratam ejus ac solennem professionem. Domine adauge nobis fidem. Luc. 17.

Quid prodest, si quis Catholicè crecat, & gentilibiter vivat? Petrus Dam.

II. D I E S.

De Fine hominis.

I. **D**EUM pro fine habemus supremo & ultimo: neque is potuit, nisi uni sibi, & ad se, nos creare. Hinc ultro nobis animus magna voce dicat, nos non esse nisi in unius DEI obsequium conditos: nec illam possumus naturæ professionem ineluctabilem, nisi sacrilegò mendaciò negare.

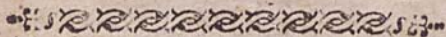
II. Detur igitur cuique, quod suum est; & DEO, cujus toti sumus, nos totos reddamus. Hoc nisi studio liberali, & tanquam filii prestamus, mancipabit nos tibi vel invitos: est enim nobis necessariò vel sub Regis optimi, vel sub irati vindicis imperio vivendum. Age sis itaque, utrumvis, elige.

III. Tendit suum unaqueque res ad finem, & sequitur conditionis suæ pondus. Si orbem illuminare sol tenuat, licet ad hoc in celo positus,

non modò trutta sit in rerum natura, sed monstrum potiùs mundi despicabile: ità qui se totù DEO suo, cujus duntaxat gratià sit conditus, dare renuit; ecquis talem in hominum redi sincere cum DEO cordis censum referre audeat? ùt qui sese partiri, & alieno quoque extra DEUM juri commutare, in Conditoris sui probrum & injurià haud veretur. Quaresis jam ex te ipso. Ego cujusmodi sum? An talis, qui solius DEI causà factus, Factorem meum Fide integra colo, oblectòq? An studia mea, curæ, vita omnis unicè DEUM spectat? Ejus solius honori amorì, & gloriæ subservit? Proh! quota vitæ jam decursæ portio est, quam possem verè asserere DEO sacratam? Anime mi! quid tandem agimus in hac vita mortali, si id non agimus, ob quod solum hanc in lucem venimus.

Ex nunc itur seriò statue DEO unicè vivere; neq; sinas animum tuum in diversa raptari. Mortalium infelicissimus sit oportet, qui unus pro, & præ omnibus non sapit, nec sufficit DEUS, fons omnis felicitatis.

*Dominus meus, & DEUS meus! Ioan. 20.
Tu me te exigit, qui totum te fecit. Aug.*

III. D I E S.

De Morte.

1. **M**ortem sanè timeat, imò & horrescat, qui vitam non vivit Christianam; vita siquidem ex genii cura, & in deliciis exacta, ô quam innumera contrahit pœnarum debita; quana-

quanta item ob occasiones bene agendi negligas; ex quibus in promptu erat salus: quàm inde acerbus dolor, & implacabilis, quàm triste enim est, DEO & vixisse inimicum, & invisum defungi? quàm horribile illud momentum, quo temporarie voluptates clauduntur universæ; cruciatum verò, nullis finienda sæculis, æternitas panditur.

II. Quemadmodum tunc vixisse optabis. ita nunc vive: quod tunc egisse, nunc age: Nunc inquam, salutis viam ingredi: nec ullam ad hoc particulam temporis supervacaneam reputa. Punctum, quod vivis, fortè ultimum est: quò tibi hactenus vita prolixior, hòc quoque est tumulto propior: tantòque mors instat celerior, quantò lentior venit.

III. Quantula nobis videbuntur esse caduca omnia, cùm nobis auferentur? Mortem consulamus: fida est, & vera consiliaria. Quò illa formæ tam cultæ species serviet? exaggeratum illud auri pondus, honores, deliciae? quid tunc iis futurum censebimus? quò abitura, & cui bono? fucum faciunt nobis, dum vivimus; mo ituros apertâ facie percellunt, & siderant: viventi petioli sunt: vilia morienti. Utrius nobis iudicio standum est? Heu! quàm res nihili esse censebis omnia, quando veridica illa lustralis cerei lux tibi affulgebit, quem mors tunc imminens tibi accendit! quam se um fortasse erit, aperte ad illam lucem oculos, cæcitare tam diu adamatâ clausos.

Cogita igitur, quid tibi potissimum timori futurum esset, si nunc mori contingeret: timo-

ri occurre, & salutem quamprimum in tuto pone. Quidquid agis per diem, tanquam ultimum age, nec unquam repetendum; in venerendo præsertim Sacramentorum usu.

Uno tantam gradu ego morsque dividimur.
Reg. 20.

Christiano crastinum non est. Tertul.

IV. DIES.

De Judicio ultimo.

I. **T**uo itaque tribunali, Christe iudex supremus, sistendus sum; & pro meritis vite in fragili corpore tractæ, justam subiturus sententiam? Hoc tam certâ credo persuasione, ut si tubam audissem, cantu terribili mortuos excitantem,

II. Quo tunc animi sensu infinitas propè turpium, aut impiarum cogitationum tetras imagines intuebimur? quo sceleratorum maculas operam? quo spretæ pudorem multiplicis gratiæ toleraturi? ô irati diem pavendum Judicis! qui nostra omnia in aperta exponet orbis totius luce; ipsosque intimos, & indeprehenso cordis motus, suspiria levia, minimique morulas temporis, numerato censebit, imputabitque usque ad obolum, ne minimâ quidem condonationis indultâ particulâ? Quando igitur sua justos agere servabit probitas, scelestis & improbis quid tandem fiet?

III. Cujusmodi verò sententiæ fulmen ab inexorabili vindice, obduratis perditorum capitibus ingruet? *Ite malefacti.* Sed quò, Deus bone! quò,

quò, formidande pravornm Arbitr, abs te itur-
ri sunt? quem assignas execratis locum? aus-
quis, à te sempiternum projectos, carcer ex-
cipiet infelices? O tremendum judicium!

*Finge hìc animo sifli te Christo Judici; memo-
riâ repete, cujus pudore culpæ præsertim one-
randus sis: & hoc etiam atque etiam recogita,
certus, abstrusa quælibet scelera; juris tunc
publici evasura; nisi quæ pœnitentia matura
deleverit.*

*Ante faciem indignationis ejus, quis susti-
nebit? Nahum. i.*

*Væ! etiam laudabili vitæ hominum, si ra-
motâ misericordiâ discutias.*

V. D I E S.

De Paradiso.

I. **P**aradisus! ah magnum, & incomprehensæ
beatitatis augustum nomen! quod malo-
rum omnium minimam etiam umbram, lon-
gè excludit; possessionem verò bonorum omni-
um, complexu immenso colligit; divinæ ma-
gnificentiae palmare opus; infinitum pretium
Sanguinis Christi JESU; summa votorum, quæ-
cunque possunt ab homine fingi? & aliquid in-
super votis illis augustis, & majus.

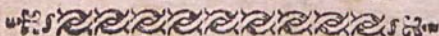
II. **D**EUM clarè sua in luce cernere qualis est,
suæque gloriæ fulgentem splendoribus dulciter
mirari; eundem amare sinè modo: tenere nullo
amittendî metu, esse ipsâmet DEI felicitate &
gaudiis felicem: hæc mihi desideriorum unica
me-

meta est. Quatriduum superest tristis exilii, & ecce æternum ejus sum, & cum eo, cujus fruar amore immortali.

III. Quid refert, hic quo jaceas loco, dummodo illic in perpetuum cum JESU sis, & Maria? satisinè jure querar & doleam, beatitatem infinitam, parvo emendam mihi labore esse, quam suis cruoribus Martyres profusè emptam, gratis sibi donatam putaverunt? Proh! beata æternitas! ô nòrint homines, quanti sic!

Conspiciendi DEi dulcibus flammis assidue animum vapora & incende; ad cæli æstium sordeat tibi terra. Hominis est, mente cœlestibus affixi, nec mirari quicquam ut grande, nec metuere ut ingens.

*Satiabor, cum apparuerit gloria tua. Ps. 16
Si labor terret, merces invitet. Bern.*

VI. DIES.

De Inferno.

I. **Q**uanto nos horrore nuda Inferorum obrueret mentio, si damnatorum audiremus lamentabiles ejulatus! suspirant, ejulant, irrogiant inter rogos ardentes ignium æternorum. Se, inique irati accusant, fient, damnant scelera; retractant, execrantur; sed sero dolore. Unum id agunt eorum lacrymæ, ut flammæ prouident, & acuant, quibus semper arsurî sunt, sed nunquam, ah nunquam, absument. O miseriorum pœnitudo; quàm sæva & crudelis! quàm otiosa, & vacua!

II. A beatissimo summi boni aspectu in perpe-

petuum exulare; igne uri, cujus duntaxat umbra est ignis, quo utimur, excruciami malis omnibus nullo fine, nullius intervallo aut levamento solatii; habere dæmones nunquam non oculis & lateri affixos; desperatione rumpi, & rabie nunquam leniendâ; Proh! hujusmodi vitæ crudelitatem & carnificinam!

III. Spreta suæ salutis momēta deplorant infelices; occasiones revocant, nunquam redituras; torquentur memoriâ voluptatum, in quibus patrimonium cœleste decoxerunt: sed illos nihil æquè urit & lancinat, ut amissi suæ culpâ DEI recordatio pertinax, & reluctantibus oculis (velint, nolint) oberrans.

Mente inferos subi; ex damnatis quære, quid illuc miseros præcipites egerit: ex iis cognosce, quâ conditione illic vivant: ex iisdem discito cum DEI timorem, tum periculi, ubique tibi proximè instantis.

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? Isai. 33.

Ardor gehennæ, ardorem extinguit luxuriæ. Isid. Pelus.

~~~~~

VII. D I E S.

De Pœnarum aternitate.

I. **A**N potest læsus DEI furor ulterius tendere, quàm ut momenti vix unius voluptatem, æternis suppliciis puniat? tamdiu vivere & durare miserum, quamdiu vivet, qui mori non potest; ô quàm horrenda hæc moles est infelicitatis! parùmne sit, damnatos supremis torque-

ri & excruciatum suppliciis, si non etiam sempiternis? Leve malum est aciculæ punctio; at si perpetua, intolerabile. Quid igitur dolores & carnificinæ erunt, cum fuerint æternæ?

II. Proh sæva & atrox æternitas! Postquam lacrymis suis, post singula tantum sæcula guttatim fusis, marium omnium abyssos damnatus impleverit; tot millionibus annorum nihilo plus egerit ad imminendos suos cruciatus, quam si nunc primum cœpisset laniari: subsequetur semper eadē, infinitis spatiis instauranda dolorum acerbitas, eatenus cassā & vacua: quam ubi toties repetierit damnatus, quot frondes sylvæ habent, arenæ grana, & aër atomos, nihil omnino egerit; nec unius quidem oboli debitum videbit expunctum.

III. At enim damnatos non suæ modò æternum devorant & cruciant pœnæ, sed ipsa quoque discerpit, & torquet æternitas. Hanc semper habent animis obversantem; ejus perpetuis morsibus dilaniantur: omnibus illorum tormentis ipsa intervenit, eaque immensum auget: non enim possunt, quin vel invitī semper meminerint, nullum sibi sperari malorum tam immanium finem posse. O cogitatio; ô sortis pavendæ conditio! æternum ardere, æternum flere, æternâ rabie discerpi. Ah! si hæc nobis perinde in animum descendant, ut à damnatis cogitantur.

Vivacem hic exere actum fidei, & certæ assensum persuasionis, pœnas à DEO culpis levalibus constitutas, immortales esse: credendum id saltem, quod nequit percipi: & nulla esse

esse potest Christiani calamitas major, quam si eternitatem poenarum damnatis decretam, expectet propriâ sibi experienciâ probari.

Ibit homo in domum eternitatis Eccl. 18.
Periisse semel, æternum est, Aug. Incert.

VIII. D I E S.

De memoria præsentia divine.

I. **C**ernit me præsentem DEUS præsens, perinde ut si præter me, quem cernat, in mundo nemo sit: quin imò adest mihi intimè perspicacissimus ille oculus, quem nihil latet: & me eâdem observat notâtque acie, quâ se totum penetrat & capit: eadêmque mentis scrutatur applicatione, ut si ab ipsa cesset contemplatione sui. Hoc fide certissimâ teneo: & adoro mihi intimè præsentem, vitæquè meæ articulis omnibus intentum, DEUM meum.

II. Probrosius mihi est, ac centuplo turpius, conscientie meæ maculosæ dedecora, unius DEI sanctissimis oculis patere, quam universorum mortalium indignationi aut contemptui exponi. Audésne tu in os Regis Regum, quod coram vilissimo famulo non ausis: Cœcitatibus est stupidissimæ ac prorsus insanæ, hominum duntaxat oculos revereri; DEI autem oculum tam nihili facere.

III. Nullæ vel palpabiles noctium tenebræ, à Solis primarii luce nos fatis defendunt; nullius secessus longinquitas à DEI occultat majestate. Quocunque homines fugeris, occurret illis DEUS.

Siste te divinis conspectibus; & cave, ne
B *quid*

quid in te DEUS observet, quo illi displiceas, as-
vesce DEUM intueri presentem: potens enim
adversus peccata frangens est. DEUS adest &
videt; arbiter & vindex.

Oculi mei semper ad Dominum. Psal. 24.

Si peccare vis, quere ubi te non videat DE-
US, & fac quod vis. Aug.

— — — — —

IX. D I E S.

De sui ipsius diffidentia.

I. SUSPECTUS tibi nemo gravius sit, quam tu
ipse. Sua cuique magis expavescenda im-
becillitas est, quam quicquid illi terribile in-
ferorum tota minetur crudelitas, Verbo levi,
oculi conjectu, suspirio tacito sternimur, &
perimus. Cedit Adamus; DEI ac sui obli-
scitur Salamon; Christum ejurat Petrus. My-
ricis quid fiet, & arundinibus, si flatu levissi-
mo dejiciuntur Cedri?

II. Plerumque vincimur, ne præviâ quidem
impugnatione: conjuratas in nostram pernici-
em circumferimus semper cupiditates, & sen-
sus animæ proditores. Nullus capitalior nobis
hostis est, quam ipsum cor nostrum: quos non
domuerat tyrannorum rabies, illos cupiditates
sue evertunt. Cave sis, ne tibi ipsi fias un-
quam familiarior.

III. Sanctissimos quosque terruit reputata co-
ram DEO animæ suæ conditio, & status: ana-
choretas magnos, & annosis defunctos pœni-
tentiae æumnis, divini judicii expectatio incer-

ta, iis timoribus suspendit & perculit, ut quales essent, quòque hinc aliquando migraturi, gementes ignorarent. Nam haud rarò, etiam qui diu sanctè vixerunt, puncto temporis mutantur in dæmones, & damnantur.

Dic ergo cum S. Philippo Neriò: A me hodie Chrìste caveto sollicitè; nam si me deseris, mè-que mihi permittis, proditor tui fiam.

Occasiones, quas vitare oportet, longè ante prospice; neque dubita, illas majoris esse periculi, quæ minùs videntur metuendæ.

Qui se existimat stare, videat, ne cadat.
1. Cor. 10.

Quamvis sis in tuto, noli esse securus. Bern.
~~~~~

X. DIES.

De horrore peccati.

I. **D**EUM perdere, quàm portentosa res, & formidabilis jactura! quos debitoris inopia, litis amissæ infelicitas, casûsve alius suis bonis exuit, eos in amentiam agit dolor: quantò acerbius detrimentum est, immensum & infinitum bonum amisisse? infelix anima, quæ suo aliquo peccato DEUM perdit: sed absque ulla comparatione miserior, quæ hanc DEI amissi jacturam flocci facit, neque æstimat.

Prò! quàm trita, & usu familiaris; sed quàm pariter ignota mortalibus res est, peccatum! indène possit lucrû, jocus, ac voluptas credi, quo DEI inimicus fio, & iræ illius nunquam expiabilis victima? DEUS quanquam naturâ suus totus ac merus amor est, peccatum tamen im-

mensô odiô detestatur. Qui leviter odit, leve malum optat inimico: qui capitali odio illum odit, mortem illi cupit, & extrema quæque.

Quis igitur satis percipiet, vel eloquetur, quid sit immensis à DEO odiis peti? Hoc si non æstimamus & expavescimus odium, saxa sumus & stipites. Sempiternis oppignorati flammis, an etiamnum malorum tantorum sensum non habemus?

III. Utique horrendum mons Calvarie præbet spectaculum: sed horribilius anima peccatô saucia, quàm Christus in cruce moriens: quando tota illi, & unica moriendi causa peccatum fuit. Nam ut vires illi, & vitam adimeret, ipse mori elegit: illudque magis, quàm mortem suam odit.

Veraci dolore, & serio crimina insectare: sola est divinæ gratiæ jactura, quæ possit lacrymis reparari.

Quem fructum habuistis in his, in quibus nunc erubescitis? Ad Rom. 6.

Ve animæ audaci! quæ speravit, si à te o DEUS, recessisset, melius aliquid aliud habituram. August.

mf. -XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX- mf.

XI. D I E S.

De cura sua salutis:

I. **P**roprium istud hominis negotium est. Cætera non pluri debent hominis interesse, quàm si crepundia aut quisquiliæ forent. Consilia Principum; aulicorum rixosi ambitus; apparatus motusque bellorum; tam perplexa, & mul-

multiplex undique negotiatio, &c. quid nisi fornicarum labor sunt, & nugæ puerorum? unica est sapiens & dives negotiatio, DEO famulari, & salutem suam in securo ponere. Hoc solum hominis, & supremum bonum est: hæc tota felicitas. E contra profligatæ abdicationæque rationis certissimum signum est, illa negligere, quæ secum tanti periculi tantam molem trahunt: progressus tam lubricos: tam dubios exitus: & (si male cedant) irreparabiles. Tantum igitur studii & laboris tibi sumis, ut vivas: tam parum, ut bene ac beatè vivas? Ad fingendam fortunam labor tam anxius: ad firmandam salutem tam nullus suscipitur? quid hoc cæcitatis, quid amentię est?

Quid prodest bonini, si mundum luceat universum, anima verò suæ detrimentum patiatur? Matth. 16.

Nostram pro fine suo salutem habent, quæcunque à DEO sunt condita. Ab illa si exerramus, frustra sunt omnia, cassa, atque irrita. Sine fructu est lux solis, & terræ fecunditas, & custodia Beatarum mentium homini salutis suæ negotium spernenti. Jure cum eo in nihilum deberent omnia redigi. Quippe indignus vitâ est, qui DEO non vivit.

III. Uti tamen fieri videmus, passim ultimæ curarum hominibus salutis cura est: præter hanc cuncta studiosè promoventur: datur pecunia se nori, colono ager, agros novus limes, & quaestuosior: damna omnia desuntur, præter unum, quod, ubi semel evenit, remedio caret. Videtur noster nihil ad nos animus attri-

nere: quin imò prorsus perinde, ac si esset alterius, quem odio prosequimur inexorabili: aut bruti alicujus, aut nullius potiùs: velut enim animâ careamus, ad hoc illam tantùm gerimus, ut perdamus.

Sit tibi salutis, quantòcunque pretio servanda constans & immobile propositum. Quicumque tuam periclitabitur constantiam, tu responde, quod Principi cuidam, injustum ab eo quidpiam roganti, Benedictus XII. P. M. renunciari jussit; duas animas si haberem, ultro Principi unam, & libenter darem: perdere, quam solam habeo, nec licet, nec lubet.

Unum est necessarium. Joan. 10.

Ubi salus damnum est, illic utique jam lucrum nullum est. Eucherius.

~~~~~

XII. D I E S.

De conversione ad DEUM minimè differenda.

1. **L**entiùs ad DEUM regredior, velut ejus manum sinúmque refugio metuam. Usque adeòne malum est, DEI esse: adeò probro um vitæ probrosæ finem honestum imponere? An potest bonitas infinitum amabilis & pulchra, fortasse amari nimium? Cras, inquis: certò cras finem turpitudinæ meæ faciam. Quidni potiùs hodie? cur non modò? An fortè cras minore cum sensu rumpentur, aut spontè solventur vincula tua, quibus irretitus es? aut dociliorem bonæ frugis cras habebis animum?

Neutiq.

Neutiquam sanè. Idipsum, quod enervat absumitque omnia, tempus infigit altius, & corroborat vitiorum habitus: nec res alia morbos adèd curationis expertes facit, uti remediorum procrastinatio.

II. Quæ, malum! nos sistit remora, quò minus sequamur DEUM magnis ad pœnitentiam vocibus provocantem? quid tandem nos terreat? Laboriosa est vitæ mutatio; quis neget, aut quis dissimulet? sed potest quicquam Christiano difficile esse, aut laboriosum, Christum colenti crucifixum, & Paradisum expectanti? si quid in hoc agone timere possumus, illud sanè timeamus, quòd Divinâ gratiâ tam segniter ac malè utamur.

III. Differam, ais, in futurum! futuri nempe es Dominus, & tuo id arbitrio volvitur? præstolatur, fateor, tuum reditum DEUS; hoc sacræ asserunt paginæ: sed tacent quamdiu; & quantum superlit tibi temporis ad vivendum. Qui certum veniæ facit pœnitentem, certum crastini non facit peccatorem. Suppetet fortè conversioni tempus: at fortè non suppetet. Esse planè amentem oportet, qui fortuito momento salutem sempiternam committit.

Tecum ipse recale, quamdiu sit, ex quo suum (id est, teipsum) flagitanti DEO procrastinas reddere; & ad tot, quibus illi obstrictus es, debita vides, securèque dormis. Igitur nunc demum ad periculi, in quo jaces, formidabilem memoriam evigila, seriòque corborresce.

Dixi, nunc cœpi. Psal. 76.

Nulla satis magna securitas, ubi periclitatur eternitas. Greg.

XIII. D I E S.

De spernendis hominum judiciis.

I. **L**oquuntur, & garrunt homines. Sine sis, garrant, & in gratiam stultorum cave, ut velis desipere. At enim de te quos dabis sermones? dicent, te pluris DEUM, quàm homines facere: laudabunt tacite consilium tuum, etiam maximè dissoluti, & apud se omnino stant, probè te resèque agere. Quantum-enq; verò obloquantur, quid interest, dummodo tu officio satisfacias, & DEO.

II. Quid hoc socordis & vilissimæ ignaviæ est, Evangelium erubescere? cùmque vulgò homines honori ducant, Principum gestare symbola & colores; Christi tessera, & insignia occultare! & refugere Christi servum esse, dicique? abjectissimi quique opifces, arte suâ palàm gloriautur; & Christianismi pudet Christianos? Erubescet sanè Christus de iis coram Patre suo, quos Christi puduerit coram hominibus.

III. Heu! Num habet erubescendum aliquid adoranda Christi sanctitas? notaturne aliquo infamiae nævò, probumne est, ejus dictata & exempla seclari? An non potius propudiosum est, impudicè & impiè vivere? & tamen id tibi gloriosum putas: è contra probi hominis titulum tibi dedecori vertis? At enim ita res habet: (Quicquid deblatteret, & obganniat

pravum vulgus) honestissimi sunt inter homines, & ingenii supra omnes eximie nobilis, quicunque DEO fideliores dant operam, & animosiùs apertiusque illi sua obsequia palam profitentur.

Interrogo ego te, tñque ipse temet interroga, num te illud inane mundi simulacrum (Rumor) interdum terreat? & ab hominis Christiani officiis te possit avertere?

Non erubescio Evangelium. Rom. I.

Quid times fronti tuæ, quam signo crucis armasti? Aug.

~~~~~

XIV. D I E S.

De usu Divinae gratiae.

I. **N**ullum nobis, etiam primæ gratiæ minimum momentum, confertur à DEO, nisi Christi emptum sanguine, ejusque in cruce morientis precibus, ab æterno Patre vobis impetratum. Qui bonam cogitationem, quam sibi sentit cœlitus immitti, nullo à profanis discrimine negligit; qui instinctus præfocat vitæ melioris; Christi JESU proculcat Sangviem, & mortis ejus fructum evacuat.

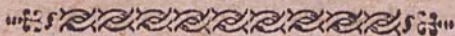
II. Multis gravibusque nominibus obstricti DEO tenemur gratiæ causâ: non ejus solum, quam vobis tribuit; sed illius etiam, quam destinaverat tribuere, si nactus esset non refractarios, nec socordes illius trapezitas. Scilicet tametsi Solis radiis fenestras occludamus, nihilominus ipsi debitores sumus lucis illius, quam ultro à nobis excludimus.

III. Viginti fortassis anni sunt, ex quo urgeris à DEO interius ad ea capeſſenda, quæ etiam nunc omittis, & reſugis. Siccine autem decet, tamdiu in ſchola ſalutis Spiritum Sancti, audire docentem, ſolicitantem, arguentem, minantem; & fruſtra, nullo fruſtu, nullo emolumento audire? Meminerimus, DEUM creditorem eſſe, qui ab omnibus credita exigit talenta. Quodſi non extemplò ſatiſfacimus ſolutionem flagitanti, grandi nos ſœnori obligat, & in immenſum paulatim excreſcenti. Denique certa gratiæ, quam tibi largiri velit, & peccatorum, quæ indulgenter permittere, meſura in cœlo fixa eſt: cujus ubi metam attingeris, DEUM à te avertis, nunquam rediturum.

Agnosce & dilauda DEI in collatis tibi tot, ac tam magnis gratiæ talentis munificentiam: quòdque eadem inſiæliter uſurpaveris, veniam roga: time, ne ſi poſthac perges te illi immorigerum præbere, te in perpetuum deſerat.

Cui multum datum eſt, multum quaeretur ab eo. Luc. 12.

Gratiam ſequitur iudicium. Baſil.

XV. D I E S.

De uſu temporis.

1. **I**Nter vitæ huius miſerias non modiocri fletu lugenda eſt jaſtura temporis. Curtum eſt ac breve hoc ævi, quod vivimus; pretioſa ſunt illius momenta: & tamen id ita vivimus, velut nunquam morituri: ita traducimus, tanquam ad otium in eo poſiti.

II.

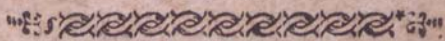
II. Heu ! si cuipiam damnatorum vel punctum illius temporis , quod nunc dilapido tam miserè , & perdo , DEUS indulgeat , quos non inferos , & ignes ille extingveret ? Nullum vitæ momentum est , cui non in promptu sit felicitatis beatæ , si volo , lucrum. Cur ergo , quando nullum omittimus in vita ditekendi , aut voluptatis consekandæ articulum ; cur inquâ , ad occasiones parandæ augendæq; salutis assiduas , ægrè interdum oculos advertimus ?

III. Non est dies ille optimus , & sumè faustus , quo tua negotia & lucra quàm prosperissime promovisti ; sed quo merita tua , tuæque apud DEUM gratiæ censum auxisti. Sic igitur age ac vive , ut quocunque te puncto temporis quis roget , quid agas ? possis veraciter dicere : DEO ac saluti meæ vivo , ac laboro.

Renova conceptum DEO placendi propositum : idque pro certissimo habe , quicquid temporis extra salutis negotium insumis , tibi perire.

Nemini DEUS dedit spatium peccandi. Eccl. 15.

Vacat tibi , ut Philosophus sis ; non vacat , ut Christianus sis ? Paulin.

XVI. D I E S.

De Sacramentorum usu.

1. **S**acramenta , sunt ductus anrei , quibus influunt in nos cum Christi meritis , Christi Sanguis : Fontes sunt felicitatis nostræ primarij. Sed ea dum perperam usurpamus , Christi me-

meritis injuriam facimus, & salutis viam nobis præcludimus.

II. Iis porro utuntur perperam, qui dum ad illa pravè animo affecti veniunt, omnem eorum vim elidunt, & mortem ex iis pro vita referunt. Quanta hinc nobis metuendi causa; ubi ex tot confessionibus tam parvus emendationis fructus; ab iterato tam sæpè divino Epulo, trivialis vitæ, & solutioris extat continuatio? Christianus illo vel semel ritè pastus, martyrio ferendo par est: nunc tu tete introspice.

III. Quod in accessu ad vitalem mensam potissimum terrere te debet, est illa Pauli vox: Si absque serio admissorum dolore accedimus, judicium nos, & mortem manducare, nostramque nobis damnationem quodammodo incorporare. Quas igitur pœnas Christi Corpus, tam crebro sacrilegâ manducatione violatum, à nobis reposcet?

Observe singillatim, quid præcipuè delinquas confitendo, & communicando: illudque piæ sapientisque animæ exemplum emulare, quæ nunquam divina adibat mysteria, nisi velut tunc postremum ætura, quod agebat.

Probet autem seipsum homo. I. Cor. 15.

Pœnitentibus dico, quid prodest, quia humiliamini, si non mutamini? Aug.

XVII. D I E S.

De adorabili Missa Sacrificio.

I. **M**issa, peracti semel in Cruce Sacrificii quotidiana instauratio est. Quod olim mun-

do spectaculum Calvariae theatrum dedit, idem nostris in templis perpetuò editur. Nihil potes DEO facere gratius, quàm si tanti Sacrificii majestatem præsens venereris. Quod ut christianè facias, iunge animi sensum cum sacrificante; & cum illo unà, æterno Patri Filium ejus sacrifica: aut Christi potiùs Cordi mitissimo cor tuum infere, ac DEO simul utrùmque offer, & incende.

II. Juges sunt, quibus DEI iram proritamur, offensæ nostræ; neque suppliciis atrocissimis inferiores: egemus proinde gratiâ; ast unde nunc inopiæ nostræ, nisi ex Filii ejus perpeffionibus subsidium petemus, quò accensam illius contra nos iracundiam mitigemus? Nulla Sanctorum poenitentium austeritas, nulla Martyrum tormenta, nullæ hujus mundi ærumnæ possunt eorum nominum, quæ apud DEUM contraximus, vel minimum apicem delere, nisi Sacrificio Crucis jungantur, & meritis, quæ per Sacrificium Missæ nobis applicantur, nostræque in jura transeunt.

III. Non sanè toleraret DEUS, ubique terrarum tot ac tam immanibus sceleribus se offendi, nisi similiter ubique Filii sui Sangvine placare se videret, tam charæ aspectus victimæ excutit irato tela de manibus. Si nostra magnis vocibus vindictam expostulant crimina, majori clamore JESU Christi Sangvis misericordiam extorquet. Adoremus ergo victimam nostram Christum; adeamus sæpius ad ejus aras, nostræque illic provoluti obsequia ei reddamus. Quantum id ipsius juxtà, ac nostrum esse dede-

his oportet, quòd tam sæpè solitarius vacuis in templis relinquitur, quando interim aulæ Principum saluatoribus stipantur?

Legem hanc tibi firmam indicito, audiendi quotidie Sacri; sed eâ, quæ debetur tanto Sacrificio, reverentiâ, ac metu: ad hoc finge te in Calvarium montem scandere, Christi pro te morientis spectatorem futurum.

In omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda, Malach. 1.

Tunc verè Christus pro nobis hostia erit DEO, cum nosmetipsos hostiam fecerimus. Gr.

~~~~~

XVII. D I E S.

De Eleemosyna.

I. **Q**uamtu debemus Christo JESU, qui substitutis suo loco egenis, potestatem nobis tribuit, bene de se, ac liberaliter merendi? In Eucharistiæ Venerabili Sacramento manens Christus, nostras expectat, & excipit adorationes, suisque se in pabulum præbet: in pauperibus manens, suorum opperitur ac movet commiserationem; jubetque ab iis se juvari, & pasci. Ah! si hoc illi negas, infelix anime! Projicis cani tuo famelico panem; esurienti Christo negas? ô te iniquum & barbarum!

II. Quod viris datur principibus, & magnis, ut plurimum perditur: at verò redit semper grandi cum fœnore, quod DEO datur; etiam aquæ scyphus. Mille familias opulentas alea,

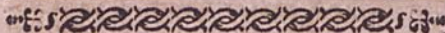
comessatio, & luxus everterunt; ne unam quidem misericordia in egentes vel debilitavit, vel succidit. Ars est arcana, & indubitata faciendæ rei, beneficentia in egenos.

III. Ex beneficentiæ huius mensura & modo, de cujusque mortalium sorte ancipiti (morte, aut vita sempiterna) ultimum decernet, pronuntiabitque iudicium. Quid illic tot divites epulones dicent? quâ depulsione objecta à pauperibus resellent? Quid Christi sententiæ opponent, duritiem pectoris faxe in exprobranti? *Ite maledicti in ignem æternum: esurivi, panem mihi negastis; nudus fui, veste nuditatem meam non operastis, &c.* Durities cordis in pauperem præiudicium est damnandi: pignus salutis, vera piæque commiseratio. Nobis enim quid possit Iudex obijcere, nostris vestibus tectus, pane nostro refectus & vegetus, pecuniâ nostrâ & necessariis instructus? Nihil à supremo timendum nobis est tribunali, si causæ patronos habuerimus pauperes.

Perpende igitur, qualem te exhibere sis solitus pauperi? an ut ipsimet Christo? an ut legitimo creditori, cui ex animo cupias satisfactum?

Fœneratur Domino, qui miseretur pauperis. Prov. 19.

Date omnibus: nè fortè, cui non dederitis, ipse sis Christus. Aug.

XIX. D I E S.

De exempli officio.

I. **P**lures egit in ruinam exempli pravitas ;
quàm proborum sanctimonia ad frugem
bonam perduxit. Si nobis nunc paterent infe-
ri , ex tot millibus damnatorum vix unum in-
veniremus , qui non vociferaretur fremens :
illius cujusdam exemplo perii. Prò , quanta
culpæ immanitas hìc subest ? quanta pœnarum ?
Qui diligere jubemur inimicos ; insontibus , &
mali de nobis nihil commeritis , ut quid tan-
tum malorum inferimus ? cujus fuit infelicitas
tam cruenta , ut anims perderet Christi Sangvi-
ne redemptas ? quid non illi sævum , & im-
piabile timendum ? vel quæ possit nobis resta-
re ad DEUM fiducia , postquam illi animarum
prædam , tam ærumnoso , tantòque partam
pretio , ahripuimus ?

II Vos ego alloquor , parentes ; qui exem-
plis parùm Christianis , viam filiis vestris præ-
itis ad inferos. Præstabat illos nunquam ex vo-
bis nasci ; nec vos illis auctores vitæ fuisse , ut-
pote morti per vos auctorandis , & quidem per-
petuæ. Quid iis dicturi , & repensuri estis cum
sue beatitudinis patrimonium à vobis reposcent ?

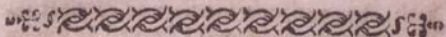
III. Hortanti morem geramus Apostolo :
Christum induamur ; illius spiritu agamur ;
moveamur ductu ; splendeamus virtutum doti-
bus : ut , quisquis in nos aspectum conjecerit ,
Christi per nos meminerit. Non minus ad pro-
ximorum salutem conferet castigatæ vitæ spe-
cta-

data integritas, quàm dissolutæ improbitas contulerit ad damnationem.

Adverte animum, quam teneas vivendi rationem: num re quâpiam innocentie alienæ offensioni sis: & pete à DEO criminum veniam, quorum aliis ansam præbuisisti. An tam levis nobis est priorum peccatorum sarcina, ut premi velimus etiam alienis?

Vae homini, per quem scandalum venit! Matth. 8.

Pro tantis reus quisque est, quantos traxeris ad reatum. Salvian.

XX. D I E S.

De Tolerantia.

1. **N**ON sumus ad hoc Christiani facti, ut divitiis fruamur, & voluptatibus. In proclivem hunc, & abjectum finem, neutiquam nobis opus Christianismo fuit: suo tantum mundus nativo ponderi, opinioni, & cupiditati fuerat permittendus. Christiani vita, detestatio est admissarum in DEUM offensarum, & perpetua violentæque de cupiditatibus victoria. Vel igitur diligenda nobis est Christi crux, vel fides ejuranda.

Quid enim docet nos Christi Evangelium? *Beati qui lugent, Vae vobis divitibus, qui nunc habetis consolationem vestram &c.* Et hoc quidem Spiritus Sancti i ioma clarum videtur esse, omnibusque intelligi: revera tamen putari possit solis nunc Barbaris perspicuum: cuius insinu ad martyria procurrunt Japones &

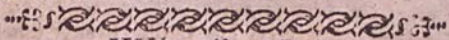
Canadenses Christiani: at verò ex Evangelii Europæi symbolo tantum non omnino excidit iste de perpetiendis adversis rebus articulus. Satin' certò nobis creditur felicitas in lacrymis fita? infelicitas in opulentia & voluptatibus? & tamen hoc effatum religionis nostræ, eadem tenendum est, neque minùs certâ persvasione, quàm Augustissimæ Trinitatis, & incorporati DEI Mysterium.

III. *Oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam*: Nemo beatorum nisi hæc viâ in cælum evasit, quod his, & Christo tantum stetit, hoc nempe per inertiam ac desidiam nobis obventurum putamus? Crux est Electorum fors, & character: qui nullam ejus habet, nec habere sustinet partem, reprobi notâ inustum se noverit. Necessariò enim aut hîc, aut illic adversa nobis ferenda sunt.

Adora Christum de Cruce pendentem? ardentèrque roga, ut te in partem aliquam sue crucis admittat; unde pariter in gloriæ sue societatem admittaris.

Qui non bajulat crucem suam, & venit post me, non est me dignus. Luc. 14.

Pudeat, sub spinoso capite, membrum fieri delicatum. Bern.

XXI. D I E S.

De conformatione voluntatis propriæ cum divine.

1. **S**ummum hominis bonum est, idem cum suo Conditore velle. Hac una voluntate, ceu

ceu compendio, vera sanctitas continetur: aliunde sancti nomen & decus, ullus Sanctorum adeptus est, nisi privati arbitrii consensione cum divino, Quidquid præterea virtutum paraveris, nec solide pius es, nec religiosus, si ista carueris.

II. Qui DEI nutibus ægrius acquiescit, DEI jura tacite sibi usurpat. Optare enim, res alio cursu, quàm quo reguntur, agi, quid est aliud, quàm DEUM nec Dominum velle, nec Arbitrum pati? Nulli nos casus incurstant DEI injussu: prorsus autem iniquum est, ut nobis displiceat, quod Sapientiæ placuit infinitæ.

III. Quæcunque accidunt, à DEO disponuntur in utilitatem mortalium. Etsi ferrò jugulum meum petat, certus sum sum, ejus manum & ferrum, miti paternoque affectu regi. Quid igitur metum ab amante? aut velle quid possum, nisi quod ipse vult? Absit ergo, ut deinceps de æstu quærar, aut frigore; de lite perditâ; de morbo, quo teneor. Omnia hæc naturam mutant, dum per DEI manus ad nos perveniunt: hæc enim viâ, transmittentis beneficentiam induunt. Vulgò quidem appellantur adversa, calamitates, miseriæ; revera autem sunt casus fortunati, & faventis cœli singularia munera, si ad providentiæ divinæ lucem, finésque spectentur.

Tuis ergo te lubeus arbitriis exue, ac DEUM precare, ut à te, ac de te fiat, quodcunque ipse voluerit.

Ita Pater, quia sic placitum fuit ante te.
Matth. 11.

Ille placet Deo, cui placet Deus. Aug. XXII.

XXII. D I E S.

De statuenda in DEO fiducia.

I. **V**aletudinem Medico; Patrono litem; vitam quoque, si cæcus es, puero; imò canis ductui committis; tui verò curam DEO ægrè, aut timidè permittes?

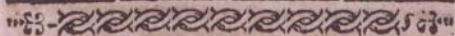
II. Ne formicas quidem & culices negligit providentiæ supremæ bonitas, ipso Orbe vastior: quomodo igitur, qui ad imaginem DEI conditus, ad beatitudinem educatus, Christi Sanguine emptus est, se negligi posse metuat? Alit DEUS ignaros suæ legis & nominis populos; bonis suis cumulat sacrilegos divinitatis suæ contemptores? quid igitur Christianorum causâ non agat, à quibus amatur, & colitur?

III. Rationibus nostris haud paulò tutiùs, meliùsque consulitur, si eas in manus DEI penitus resignemus quàm in nostras. Sinamus, ut ipse illas curet. Pater nobis simul est, & Mater: facit utriùsque nominis maxima tenebitudo, ut iis incumbat quàm optimè promovendis. Suam nobis obstrinxit tutelam; promissâ non fallit: priùsque in nihilum terra, quàm ipse probos perire patiatur, suo auxilio, tutelæque confisos.

Interrogetur hic, examineturque animus, num fiduciâ tantâ nitatur, quæ respondeat profusissimæ DEI bonitati, & infinitis Christi meritis.

DEUS meus es tu; in manibus tuis sortes meæ. Psal. 30

Projice te in DEUM: non se subtrahet, ut cadas. Aug. XXIV.

XXIII. D I E S.

De Amore in DEUM.

I. **E**O usque nos dilexit DEUS, ut Filium suum unigenitum nobis daret, daturus omnino, si quid pretiosius habuisset. Potuitne majori pretio nostrum erga se amorem emere? Suum vel mediocris bonitas philtum, cur ametur, circumfert: infinita igitur, nullisque terminis circumscripta DEI summi Bonitas, & in nos profusissima Charitas, quâ possit à me non amari? An esse amabilis desinit, quòd meâ careat amabilitatis?

II. Præcipit nobis sui amorem DEUS, an iusto severius, & onerosius est hoc præceptum depulchritudine diligenda, quæ infinitas habet illecebras, & amoris causas? Toto corde se amari præcipit: totas scilicet cordis exigui angustias DEO immenso dare, nimium quis putet? Totum qui dicit, nihil excipit: nisi totum dedero, nihil dedi.

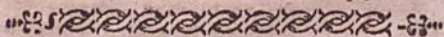
III. Si quis statui æternitati finis ac meta posset, ne ipsis quidem inferorum poenis (vel ipso fatente diabolo) male & carò emeretur facultas & gratia DEUM amandi: felicemque se quisvis damnatorum censeret, si post cruciatus sæculorum innumerabilium, obtineret DEI saltem semel amandi potestatem. Et ecce, nunc in manu mea est, & labore propè nullo id assequi. Hoc si nolo, dum possum, malum mihi volo ipso inferno pestilentius.

Omnem itaque, præter DEI unius, amorem

rem abnega; omnibus nuntium remitte: & quantâ vi potes, animum adige, ut præ omnibus DEUM amet.

Si charitatem non habuero, nihil sum.
1. Cor. 23.

Si amare pigebat, redamare non pigent, Au.

XXIV. D I E S.

De Amore in Christum JESUM.

1. **T**Am caro nihil unquā emptum est, ūt homi-
nis anima : ejus pretium fuit DEUS. Cōsu-
eritus fueram inferos ; poscebat dæmon , posce-
bant universa vindictam, cui me crimina obno-
xium fecerant. Spretis eorum justis clamoribus,
JESUS ad unam attendit mitissimi pectoris sui
vocem, misericordiam pro me postulantis, &
veniam. Misertus mei est ; & hanc mihi toto,
quantus erat, Sanguine redemit. Esto, DEI
non forem Creatoris, & nullo ad ipsum jure
pertinerem ; Salvatoris tamen DEI castrense pe-
culium, & possessio sum. Itaque pro salute
saltem restaurata animum gratum, beneficiūq;
memorem ei debeo, si min⁹ vitam illi valeo
pro vita rependere. Quis tantopere amanti,
amorem negare mutuum, sine barbaro & exe-
crabili pectore valeat ?

II. Cani nudum os, mihi que inutile, de mensæ meæ analectis projicio: rependit mihi ille escam, licet exsuccam, amore, blanditiis, fideli custodia: Congerit in me dona sua Christus, Sangvinem, merita, thesauros pretiis emptos inestimabili; & tamen ecce sto immo-

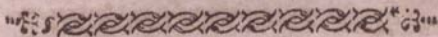
bilis, ac saxo durior. Disce, ô ingratum caput, & naturæ abortivum, ex tua bestia, aliquam saltem officii tui partem: magister tibi, & judex sit canis tuus. Nisi ejus exemplo discis sapere, profectò ipsis bestiis peiores, atque inmanior.

III. Animum gerimus in amicos tam tenerum, & sensum ad illorum beneficia tam memorem: num solius JESU Christi amorem munificum & immensum, duritie pectoris plus quàm barbarâ pensamus? Et tamen quis illorum pro nobis in crucem suffixus est?

Christi JESU amorem à Christo flagita. Nisi per illum obtineri non potest.

Si quis non amat Christum JESUM, sit anathema. I. Cor. 16.

Si totum me debeo pro factò, quid addam pro refectò, & hòc modò refectò? Bern.

XXV. D I E S.

De Amore in Proximos.

I. **F**alsò sibi de amore in DEUM blanditur, qui fratrem non amat: frustra est quicquid boni agit; séque ipsemet fallit, si fratrem non diligit. Execratur quoque martirium DEUS, si destituitur charitate.

II. *Hoc est, inquit JESUS, præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Joan. 15.* Ponamus, hominibus nihil inesse amabile? at hoc solum, quòd illos Christus amare dignatus est, parùmne sufficit, ut eos intimè diligam? Nimiopere delictatus sim oportet, &
more

morosioris fastidij, si mihi non sapit, quod Chtilto sapuit; & quod ille plùs quàm seipsum adamavit.

III. Profectò nondum Christi amore illos amplector, quorum causâ nolo vitam libenter, ac bona perdere. Rarum quidem est inter Christianos, fateor, hoc decus tam arduæ, & exquisitæ pietatis: est tamen & Christi proprium, & Christianis omnibus imperatum.

Sensus igitur concipe, ac fove teneros, incensi erga illos amoris, quos tantâ suâ charitate dignos reputavit Christus: & hoc tibi constanter fortitèrque impera, ne re ulla proximum unquam lædas.

Qui diligit proximum, legem implevit. Roman. 13.

Dilectio sola discernit inter filios DEI, & filios diaboli. Ang.

—§§—*XXXXXXXXXXXX*—§§—

XXVI. D I E S.

De inimicis diligendis.

I. **C**HRISTIANISMO tam altè est insita lex sancti in omnes amoris, ut ne hostes excludi à se patiatur. Hanc nobis Christus posuit inviolabilem: hanc exemplo, & factis præivit. Jube DEUS; & durum censemus jubentis imperium? Mortem suam DEUS carnificibus condonat; nos ne levem quidem fratribus offensionculam remitemus?

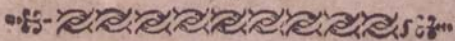
II. Nullus veniæ locus est, veniam hostibus neganti. De nostro exemplo, quod agat, DEUS sumit: prout inimico parcimus, ita Christus

stus nobis Christianus vindictam appetens, quoties precationem Dominicam recitat, toties quasi ex pacto, iram Numinis, ulttricemque ejus manū in sui ipsius caput armat provocatque. Aut ergo positis inimicitiiis parendū nobis est præcepto Dñi (*diligite inimicos vestros*) aut salutem renunciandum, si obstinatè eos odisse, & pro pace insidias illis struere ad nos ubi ubi vindicandos, fixum animo habuerimus.

III. Christianorum par mutuò sibi inferens, videtur religiones sectari contrarias. Quo pacto enim, qui ferre aspectus mutuos non possunt, adoraturi sunt ad idem altare, sumpturi ex eadem mensa cibum, unum sibi svasuri, & expectaturi paradisum? Solos dæmones odisse licet: oderunt se quoque invicem damnati: est enim illis hoc ad poenam infligendum, ut se alternis, & junctis lacerent odiis. Froinde nullum est certius obventuræ damnationis argumentum, tenaci in hostes odio: isto enim imbutus scelere animus characterem fronti inustum gerit, quo dignoscitur inferni esse mancipium.

Tete nunc ipse explora penitus corā Christo de cruce pendente: & si quid in te à fraterno amore alienum, aut frigidum senties, id hausto è Christi vulneribus igne accendere, & absumere contende.

Qui odit fratrem suum homicida est. 1. Jo. 2.
Vindicari vis Christianus? nondum vindicatus est Christus. Aug.

XXVII. D I E S.

D

Do

De Christi JESU imitatione.

I. Similitudinis Divinae præpostero ambitu, primus homo se suusque perdidit. Ejus posteris nulla est ad salutem via alia, ut ambitu meliori, Christum DEI Filium æmulentur: qui mox ab Incarnatione sua speculum se nobis, & exemplar proposuit. Huic archetypo omnes assimilari necesse est: nam ipse Electorum est caput. At reproborum certissima nota est, ejus imaginem non referre.

II. Tam sollicitè mores ritusque civitatis observantur, vestium peregrinitas prævidè excipitur; histrionum ludis & spectaculis fora & aræ aptantur; ad stentorea eorum theatra auri- bus, oculis, totis denique sensibus gregatim accurritur; ad Christi vitam, ejusque regulas vix sunt, qui animum advertant. Ex Principis modo & moribus se fingunt aulici; Philosophorum non modò placita, sed vel naturales naves discipuli quandòque sectati sunt: ego num seriam debitamque curam ad Filii DEI, virtutumque ipsius imitationem hucusque unquā adhibui? an non erubescere debeo, me pedem hactenus vix movisse, ut eum sequerer! vah! quàm probrosum illi est, eum quidem nobis præcedere; sed qui eum comitetur, esse neminem?

III. Qua fronte adstabo supremo Judici, componenti me cum meo archetypo? vitam ejus cum mea? demissionem ejus cum meo fastu & supercilio; cum meo luxu & deliciis ipsius vulnera: mansuetudinem cum iracundia? &c. Male quis securam putat suam salutem eò solùm, quis

quia Christianum se profitetur : gloriosa quidem hæc professio est , illustre nomen , si mores nomini , professioni vita congruat. Verum , Christianus , & tamen Christianismi expers ; de Christi fonte lotus , & tamen diaboli servus ; sub vexillum Crucis conscriptus , & tamen mundo carniq̃ue militans , quale monstrum est , pro DEUS ! quàmque horribile ! Aut igitur baptismi eradendus nobis character est , & professio abdicanda Christiani nominis ; aut ex Christi tandem regula & amussi vivendum. Nihil enim est aliud vita Christiani , quàm imitatio vitæ Christi.

Vide , num hujus vitæ colorem geras , & lineamenta ; num in omni tua agendi ratione , Christi discipulum referas.

Magister , sequar te , quocumque ieris. Matthæi 8.

Sine causa sum Christianus , si Christum non sequor. Bern.

— XXVIII. D I E S.

De peculiari erga Deiparam pietate.

I. **C**Or mihi quis ab imis revellat præcordiis , si est erga MARIAM frigidum ! DEI Matrem quisquis non amat , nec vitam ducere , nec amare quidquam posse , aut à quoquam amari dignus est. Nihil potest post DEUM excellentius cogitari , amabilius nihil , aut mihi magis beneficum , quàm MARIA. Quantum ergo illi æstimationis , amoris , cultûs , & fiducie non debeo.

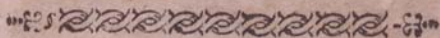
II. Si (quod DEUS avertat) mea omnia in auras evanescant religionis officia; hoc saltem unum tenebo, dum vita suppetet, nempe cultum hujus Virginis: & quibuscunque me malis, sceleribusque involvero, gratiam tamen ab illo exitiabili criminum gurgite emergendi, & ad DEUM revertendi, ab illa sperabo, & petam. Mergar licet inferis collo tenus, inde cœli Reginam in opem vocabo; miserationi ejus integrè me committam: nemo enim potest inter MARIÆ brachia perire.

III. Ad ejus tribunal rei quantumvis insignes provocant: omnesque suas, licet conclamati eventus causas, ad eam referunt. Ubi iratum habemus DEUM, securè ad ipsius Matrem appellatur. Nam gloria ejus est, bene miseris facere: paterque illius in cœlo majestatis, peccatores jam perire obstinatos, ad Filii gratiam revocare. Hunc si animum gerit erga scelerosos, qualem geret ad fideles servos? Et possit videlicet Parens mea optima, & Mater misericors, adduci ad signandum damnationis meæ decretorium syngraphum? Bonitatem illius, plus mille septingentis annis in jugi possessione & usu fructu tenuimus; præscriptione utique irrefragabili: quis credat, eam nunc primùm Juri nostro obnuntiaturam? aut spes nostras decepturam? Peccare in illam non possumus gravius, & in nos ipsos damnosius, quàm si ejus diffusi clementiæ, à poscendo ejus auxilio abstineamus. Ubi à MARIÆ cultu desiero, ibi actum de me in perpetuum reputabo.

Nostra ergo illi obsequia instauremus, pro-
pleamurq; animo. De-

Dominare nostri tu, & Filius tuus. Jud. 8.

MARIA! ô nomen, sub quo nemini desperandum. Aug.

XXIX. D I E S.

De S. JOSEPHI cultu singulari.

I. SANCTI Josephi plenum encomium verbis duobus Spiritus Sanctus contexuit, dum MARIÆ Sponsum, Christi Patrem nominavit. Non viderur potuisse DEI magnificentia creatam animam sublimius tollere: nisi voluisset penitus JESU, & MARIÆ facere æqualem. Unum esse cum DEI Matre; & DEI Patris in terra vices gerere, apex est omnis dignitatis: ita ut ad majorem nemo possit evahi.

II. Cœlesti præest Josephus ætario; dispensat DEI opes. Utamur gratiâ, quâ pollet, si quid à DEO cupimus impetrare. Quæ nobis communis ordo Divinæ Providentiæ vix esse voluit sperabilia, ea Josephi patrocinio redduntur facili pronissima. Nihil ei negat Christus in cœlo, cui quondam esse voluit subditus in terra.

III. Auget nostram erga Sanctum Josephum venerationem, quod ejus potentiam æquat par bonitas. Ut Pater DEI Salvatoris, & Sponsus Deiparæ, Christianos omnes pro filiis habet. Quomodo ergo post tam assidua, & grata in Christum, & Matrem obsequia, potest iis ope sua deesse, quos tanto amore complectitur Mater; tanto emit pretio Filius?

Secure animam in Sancti Josephi manibus deponere: & quotidiaie per ejus merita, sanctum

à DEO finem tibi efflagita : quali ipse inter beatos JESU Filii, & MARIE Sponsæ complexus, expiravit.

Ite ad Joseph. Gen. 41.

Quàm potentiores sunt in cælis, qui tam potentes fuerunt in terris. Bern.

— — — — —

XXX. D I E S.

De peculiari cultu Sanctorum Angelorum.

I. **C**ertâ, & communi persvasione tenet Ecclesia, mortalium quemlibet habere Angelum, suæ custodiæ deputatum. Quanta foret rustici gloria, si Rex illius tutelam, remque omnem Principi credidisset è Regio sanguine; & hoc illi munus expresso imperio demandâset? At quanta bonitas illarum mentium, tam pronis & alacribus studiis capeissentiam curam miserabilium hominorum, DEOque insensorum? Est certè comparatio nonnulla rustici cum Regio Principe; cum Angelo nulla.

II. Nunquam absunt nostro à latere Genii tutelares; nunquam à nobis oculos amovent: testes sunt omnium, quæ mente versamus, & foris agimus. Quem verò non cohibeat à perpetrando quopiam facinore, præsens atque intuens oculos viri honesti? Estne autem homo, quicumque ille sit, observantiâ dignus reverentiori, quàm Angelus.

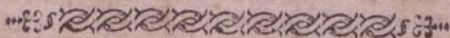
III. Dignitatis suæ propemodum obliti Beati Spiritus, totos se in nostras utilitates impendunt.

dunt. Quid enim non satagunt nostri causâ ? Prælucent nobis suo ductu ; suis nostrisque precibus DEUM pro nobis fatigant ; consolantur nos in adversis ; tentatos corroborant ; defendunt ab hostibus ; continuâ nos adhortatione ad mutandam in melius vitam , DEÛque amorem sollicitant : sæpè in ipso scelerum æstu ac furore , officii admonent : interdum ipsimet , etiam pœnâ castigant salutari ; nulli demum sedulitati parcunt , ut nostræ consulant salutis ; quod illis negotium præcipuè cordi est. Hos ergo si non præcipuâ diligimus , observamus , veneramurque pietate , indigni profectò illorum tutelâ , patrociniô , & curâ sumus.

Custodis tui præsidium crebrius implora : idque præ omnibus ab eo flagita , ut in occassionibus peccandi , præsens tibi adsit auxiliator ; ac præcipuè in postremo mortis articulo.

Angelis suis mandavit de te , ut custodiant te in omnibus viis tuis. Psal. 90.

In quovis diversorio , in quovis angulo Angelo tuo reverentiam habe. Bern.

XXXI. D I E S.

De ardore Divini obsequii.

I. **T**anto saltem studio rem DEI curemus , quanto ille rem nostram : & quanto ipse in salutem nostram ardore , tanto in eandem nos cum illo incumbamus. Hoc unum agit extra se ; nihil præterea ; scilicet ut animi nostri absolvat sanctitatem. Huc omnes paterni pectoris curas ac desideria , huc providentiæ

totius consilia, huc dec et a refert misericordiae, & clementiae in fontes profusionem. Quantum hinc par est animo pudorem offundi, DEUM vicissim frigidius amanti?

II. Si DEUM ex nobis, nostraq; inertiam metimur, nostris videbitur indignus esse obsequiis; isq; condigno praemio pensandis aut impar, aut nimio tenax & avarus. Quod enim aliud de Domino illo seratur iudicium, cui famuli piagram exhibent operam ac servitutem? Deducoramus profecto DEUM, ejusque servitutem & praemia, cum ejus imperatis ignavam aurem manumque praestamus. At enim *Maledictus, qui opus DEI negligenter facit.*

III. Floris est, quidquid etiam perleve DEI causam vel toleratur, vel aruitur, quam quod omnes unquam Heterosaeuli patrarunt. Si est tam acer ad gloriam stimulus, vanitas, quantus esse debet Aeternitas? Qui suas navant daemoni operas, nulli parcunt sudori, repulsam offenduntur nullam, nihil exoptulant, queruntur nihil. Estne Christi conditio quam demonis pejor? & deterior inferis paradisus? Age ergo sit mihi deinceps pro chola Tartarus: Et tantopere DEUM amem, quanto illum odere dammati: tantam illi fide, nisiue serviam, quantam mundo servitur & daemoni. Potestne ista servitutis Divinae mensura, videri supra modum debitum extendi?

Vide, quam teneas in cursu Divini obsequii rationem. Attende, in quibus potissimum torpeas & languescas: ac stude sic illa deinceps emendare, ut non sint Domino, cui servis, indigna.

Spi-

*Spiritu ferventes, Dño servientes. Rom. 12.
Quales impetus habebas ad mundum, tales habebas ad mundi Artificem. Aug.*

¶ *5* *3*
**DICTIONA COELESTIS
PHILOSOPHIAE.**

Quidquid agis præter salutis negotium, amissum puta.

Unum est, quod agas, necessarium: nempe quod MARIA elegit: quod à te non auferetur: quo beata efficitur anima.

Duo sunt fines hominis: bonus, & malus: bonorum, & malorum. In alterutro esse necesse est: medium non datur. Ut in bono sis, à malo cave.

Si quem odisse hostem vis, te oderis: nullum isto salubrius odium: nullus tibi te hostis peior est.

Si te rectè amare cupis, odisse incipe. Nam qui amat animam, suam, perdet eam: & qui perdiderit illam, in vitam æternam custodit eam.

Christus per omnia assimilatus est tibi: cura, ut tu vicissim illi te assimiles.

Hæc summa hominis gloria est, DEUM sequi: hæc summa opulencia, DEUM sibi debitorem facere.

Quid tibi in mundo quæres, qui mundo maior es?

Quidquid DEO in te displicet, sine mora auferendum puta.

Omnia tua vis bona habere, inter tot bona, cave, ne tu solus malus sis. Ante omnia verò te oportet bonum velis.

Quid hominem times? solus DEUS esse timor noster, & amor debet. DE-

DEUS ubique, & auris est, & oculus.

Omnia uti DEUS vult, tu quoque velis; velle melius non potes: nec à summè bono venire malum potest.

Spera semper in Deo, qui & juvare vult, quia bonus; & scit, quia sapiens; & valet, quia omnipotens.

Si terram diligis, terra es: si temporalia, transibis cum tempore: si DEUM, (propè dixerim) DEUS es.

Momento stat æternitas: momento lucrificari, aut perdi potest.

Nulla est jactura, quæ reparari non possit; etiam gratiæ: sola temporis damna recuperari non possunt, quo tamen nihil est pretiosius: nam à tempore æternitas pendet.

Unum momentum semper nos habere solictos debet; mortis scilicet bonæ. Sed hoc à vita dependet bona. Mori enim malè nequit, qui vixit bene: sed vix potest mori bene, qui vixerit malè.

Æternitati thesauriza & cælo: quidquid aliud opum collegeris, nihil tecum hinc auferes.

Divitias Veritas dixit spinas esse: ne te puniant, nolito cor apponere.

Mundus & caro vocant te, & sequeris: vocat te Veritas, & non sequeris? ausculta Veritati, ut non audias vanitatem.

Uti malum nullum poenâ vacat, ita bonum nullum mercede carebit: cur ergo laborare non satagis?

Quid homini servis, DEO non servis? nempe aliis prodesse vis, nocere tibi,

Di-

Diligendi proximi mensuram ex te cape: quæ vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis.

Nihil amore est pretiosius, quo cælum emittitur: summa ergo prodigalitas, aut vana amate, aut noxia.

Frustra quæris, quodnam horum majus sit, abstinere, an sustinere; quando utrumque homini est necessarium.

Nolo, DEUM timeas, si amare potes: ut autem amare discas, time.

Mundum times; ô vanam formidinem! DEUM non times; ô grandem vesaniam!

Quid tibi cupis in sæculo, qui major es mundo? Ideo nihil tibi satis est, quia cùm omnia minuta sint, solus animus tuus est vastissimus, & ipsius DEI capax.

Noli velle dividere cor tuum, quasi DEO partem, & mundo daturus. Non potes duobus Dominis servire: nec legitima hæc est partitio, ubi DEUS vult toto corde, totisque viribus diligere.

A P P R O B A T I O.

NOs infra scripti Soc. JESU Theologi, libellū vidimus, cui titulus est: *Christianarum Cogitationum mensureus circulus*, ex Gallico Parisiis edito, à quodā è Soc. nostra Latinè reditum: nihilque in eo notavimus, quod non eximie cum fide, bonis moribus, & pietate solida consentiret. Lugduni. 5. Mart. 1671.

CAROLUS Du LIEU.

PETRUS VIOLLET, & S. J.

I N D E X C A P I T U M, S E U D I E R U M. I. D I E S.

D E Fidei doctrina,	pag. 1.
II. De Fine bonitatis,	2.
III. De morte	3.
IV. De Judicio ultimo.	5.
V. De Paradiso.	6.
VI. De Inferno.	7.
VII. De æternis illius panis.	8.
VIII. De præsentia Dei.	10.
IX. De diffidentia sui.	11.
X. De horrore peccati.	12.
XI. De cura salutis propriæ.	13.
XII. De conversione sui festinanda	15.
XIII. De spernendis vulgi iudiciis.	17.
XIV. De legitimo usu divinæ gratiæ	18.
XV. De usu temporis.	19.
XVI. De Sacramentorum usu.	20.
XVII. De Sacrificio Misse.	21.
XVIII. De Eleemosyna.	23.
XIX. De malo & bono exemplo.	25.
XX. De tolerantia adversorum.	26.
XXI. De consensu bum. volunt. cū Div.	27.
XXII. De fiducia in Deo habenda,	29.
XXIII. De Amore in Deum.	30.
XXIV. De Amore in Christum.	31.
XXV. De Amore erga proximum.	32.
XXVI. De Amore adversus inimicos.	33.
XXVII. De Imitatione JESU Christi.	35.
XXVIII. De cultu Deiparæ.	36.
XXIX. De cultu S. Josephi.	38.
XXX. De cultu SS. Angelorum.	39.
XXXI. De fervore divini obsequii	40.

FACILE CERTUMQUE PRÆSIDIUM

ADVERSUS
OMNE PECCATUM,
ET STIMULUS AD OMNEM
VIRTUTEM.

MEMORIA NOVISSIMORUM.

MEMORARE NOVISSIMA TUA,
ET IN ÆTERNUM NON PECCABIS.

Eccli. 7. v. 40.

P R A X I S:
PER MODUM BREVIS ROSARII

*Quod dictam Sententiam, & præ-
fata tantum quinque Verba
complectitur.*

Dic ad Crucem:

*Memorare Novissima tua, & in æter-
num non peccabis.*

Dic ad singula majora grana:

O Æternitas! O Æternitas! O Æternitas!

Dic ad singula minora grana:

O Mors! O Judicium! O Inferi! O Cælum!

Dic in reditu ad Crucem:

*Memorare Novissima tua, & in æter-
num non peccabis.*

NOTABILIA.

I.

EN *Facile Præsidium.* Paucis enim verbis constat. Si quis fortè non fert humi cubationes, jejunia, cilicia, aliasque asperitates; saltem pro inferiorum incendiis evadendis, Cœloque potiundo, ne tantillum detrectet. Si otium eidem desit; unam licet, alteramve de eadem attentus evolvet.

2. Divinitus *certum est* nam è Cœlo datur, cum emphasi magna, per Spiritum Sanct. promissio victoriæ certæ: nimirum *In ÆTERNUM non peccabis.* Unde ut illo quàm frequentissimè utamur, per Siracidem nos idem hortatur, dicens: *In omnibus operibus tuis, memorare novissima tua, &c.*

3. Etiam humanitus *certum est*, tam speculativè, quàm practicè. Speculativè quidem; quia, ut pravæ cogitationes phantasiam plerumque afficiunt; sic crebra illius præsidii usurpatio facultatem imaginatricem invadit; & quidem omnino potenter, ob potentissimum, si uspiam argumentum. Cæterum ex Philosophia constat actus, præsertim frequentatos relinquere sui vestigium, specièsque rememorativas, ipsam voluntatem inclinantes. Audi, & practica.

4. Ingens etiam vis roboris ejus per *certam* experientiam deprehensa est, in personis utriusque sexûs, & omnis ætatis, nominatim in retundendis carnis insultibus. Fuere juvenes qui in profundum peccatorum venerant, annisque

|com-

compluribus isti luto inhæserant : verùm hocce *Præsidio* quotidie utentes , brevi emerſerunt , atque dixerunt , *impoſſibile* ſibi peccare.

5. Erit deinde perutile adungere quandoque cuilibet verbo , aliquod epithetum , v. g. *O Mors* horrida ! *O Judicium* diſtrictum ! *O Inferi* tremendi ! *O Cælum* optabile ! *O Aternitas* longa ! NB. *Ibi inſorare* , ubi major affectus , ſeu motus animi ſentitur.

6. Inſuper conſultiffimum fuerit in praxi , dum nos aliqua ſeu die , ſeu nocte peccandi ſolicitāt , aut invitāt illecebra , aut res ardua aggreſſiunda , quantociùs *Præſidii* hujus meminifſe , & ſaltem ſemel , iterùmque cum gemitu dicere : v. g. *O Aternitas* ! vel *O Judicium* ! vel *O Cælum* ! &c.

Quod huc ſpectat , audi. Fuit qui toties quatuor *Conſiliarios* , & eorum *Præſidem* conſultabat , quoties peccandi pelliciebat occaſio. Porro illi *Conſiliarii* erant. *Quatuor Noviffia* , & *Præſes ATERNITAS*. Hocnè egero , inquit , *O Mors* ? quid ſentis ? Pœnitebit , ait. Idemque *Conſiliarii* rogati ex ordine reliqui , uno ore dixêre. Sive hæc ſit hiſtoria , ſive pavoraſſa , tantidem erit : interim hoc conſulere conſultiffimum eſt.

7. Denique in omnibus rebus , majoris præfertim momenti , omittendis , ſuſcipiendis , immutandis ; ubi periculum eſſet errandi , vel peccandi , hoc eſto *Præſidium*. Ita plorima hominum millia auxilium ſenſêre certiffimum , dum in ſtatu vitæ eligendo cogitârunt , quid optâſſent in *Morte* , in *Judicio* elegiſſe.

Hæc Memoria Novissimorum quinduplici ut minimùm, lingvâ prodiit, multisque ob argumenti fructum, communicata Provinciis. Fuit, qui decem millia exemplarium sibi unius idiomatis transmitti curavit; iisdemq; utiliter distributis, alia decem millia sibi poposcerit.

Ut porro per omnes oras, partésque terrarum res eadem spargeretur, oblata est opportunè Patribus Societ. JESU *Roma* ex orbe toto congregatis, & admodum gratanter accepta. Ut tandem omnes DEUM ament, *Metuant eum omnes fines terre.* Psal. 66.

Præsidium prædictum sequentibus illustratur historiis.

*.I MORTEM MEMORARE,
Et Vanitati vale-dices.*

Pitredini dixi, *Pater meus es: Mater mea, & soror mea, vermibus.* Job. 17.

„ Nihil sic homines revocat à peccato, quàm admodum imminentis Mortis cogitatio. *Aug. l. 2. de Gen. contra Manichæos.*

Juvenula comptæ vanitati, omniq; mundo muliebri addictissima, omnem legitimam pro peccatis satisfactionem repudiabat, quæ proponebatur ab eo, qui à confessionibus ipsi erat. Enim verò hanc tandem admisit, ut, quoties lavaret manus, toties tacitè sibi diceret *hæc caro exedetur à vermibus.* Perfecit id successu supra modum felici. Brevi siquidem pristina levitate proscripta, constantem animû ad serias virtutes adjecit. *P. Cotton. Conc. de Morte.*

II. JUDICIUM MEMORARE,

Et Sæculum fugies.

Non intres in Judicium cum servo tuo Domine, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Psal. 142.

„ Quid tam pavendum, quid tam plenum
anxietatis, & vehementissimæ solitudinis
excogitari potest? quàm judicandum aditare
illi tam terrifico tribunali, & incertam ad-
huc expectare sub tam districto Judice senten-
tiam? Bern. serm. 3. super Beati qui habi-
tant &c.

Doctor Parisiensis anno 1092. externa specie,
& hominum opinione, tam vitæ morumque
sanctimonia, quàm eruditione floruit; sed lon-
gè aliud edocuit DEUS, ipsiusmet ore defuncti,
qui ad illas in templo canentium voces, *Re-
sponde mihi &c.* excussô feretrô, audientibus
omnibus, clamavit, prima die: *Iusto DEI ju-
dicio accusatus sum.* Altera die, *Iusto DEI
judicio judicatus sum.* Tertia die: *Iusto DEI
judicio condemnatus sum.* Omnes reddidit
hæc nova lectio Doctoris, vehementer attoni-
tos. Inter cæteros Bruno adolescens cum sex
aliis ejusdem studii, & ætatis sodalibus in syl-
vas se abdidit, & Carthusiæ fundamenta jecit.
*Franc. Puteus in vita S. Brunonis apud Pe-
trum Thyr.*

III. INFEROS MEMORARE,

Et præsens peccatum perhorresces.

Quis poterit habitare de vobis cum igne de-
vorante? Isai. 33. „Gehennam timeo,

„ quippe interminatam ; horreo tartarum , ut
 „ cui nimium insit caloris : paveo tenebras ,
 „ quoniam nihil admittunt lucis : formido pe-
 „ stiferum vermem , quoniam est perennis. *Cy-
 rill. in Orat. de exit. Anim-*

S. Martinianus severæ eremi cultor , cùm
 importunis sceminae illecebris ad libidinem ve-
 hementiùs incitaretur ; sepositis repentè calce-
 is , medium quem struxit ignem ingressus est ,
 tùmque semi ustulatus clamavit : Quid est
Martiniane ? Flammam si potes hanc ferre , ac-
 cede ad hanc mulierem , quæ tibi æterna parat
 incendia. Hoc calore incensus , à flagitio isto
 abhorruit. *Surius in vita Febr. 13. ex Metaph.*

IV. COELUM MEMORARE,

Cor durum , & omnem obicem tolles.

Beatii qui habitant in domo tua Dñe. Ps. 83.
 „ Si consideramus , Fratres charissimi , quæ
 „ & quanta sunt , quæ nobis promittuntur in
 „ Cælis ; vilescunt animo omnia , quæ habentur
 „ in terris. *Greg. Hom. 37. in Evang.*

Vir magnus , clarusque doctrinâ *Monetus*
 nemine , durior corde , & negligentior vita ,
 aures divinis afflatibus occludebat. Hinc *Re-
 ginaldum* Ecclesiasten divinum è cœtu S. Do-
 minici vehementer metuebat ; ideoque illius
 de industria sacros sermones , congressumque
 vitabat. Tamen in S. *Stephani* solemnitate ,
 ad illius concionem , sodalium importu-
 nitate pertractus ; primis statim verbis captus
 est , dum illam vocem exponeret : *Ecce video*
Cælos apertos. Ita siquidem ille differebat ,
 Nunc

Nunc quidem Cœli portas ad beatitatem pate-
re, sic ut quilibet ingredi possit: qui autem ne-
gligentes essent, DEOQUE cor suum clauderent,
illis vicissim Cœlos occludi, ut deinde intrare
non possint. Neque pluribus opus fuit: repen-
tē cor durum posuit, vitæquē Religiosæ deside-
rium concepit, à qua tam fuerat alienus: *Re-*
ginaldum à sua dictione adiit, mentem aperuit,
et inque etiam voto confirmavit. *Flatus de bono*
flatus Religi. l. 3. cap. 38.

V. ÆTERNITATEM MEMORARE,
Neque pravis cogitationibus acquiesces.

Fit homo in domum Æternitatis suæ. Eccles.
12.

„Quis exprimat quid sit *Æternitas*? Cogito
„mille annos; cogito millies mille annos; co-
„gito tot annorum millia, quot sunt in roto
„tempore à condito mundo usque ad ejus con-
„sumationem; & de *Æternitate* nihil adhuc
„habeo. *Adamus Sasbout. Hom. Dom. I. Quad-*
rages.

Aloysia ab Henrico VIII. voluntatem sui
conjugis *Thomæ Mori*, Angliæ supremi Can-
cellarii, in sententiam Regis flexura, ad car-
cerem mittebatur. Orabat obnixè ne bona om-
nia, & vitam, quibus multis adhuc annis frui
poterat, subito perderet; sæpiusque hanc vi-
tæ diuturnitatem inculcabat. Et quamdiu me
Aloysia (inquit Morus) frui hâc vitâ potero?
tum illa; Totis viginti annis, mi marite, si
DEUS ita voluerit. Vis ergo, ait Morus, *Æter-*
nitatem viginti annis commutem? Næ tu im-

perita mercatrix es, mea conjux. Nam si annorum aliquot millia diceret; sed ad *Æternitatem* quid essent? Igitur constans ille, integerque permanfit. *Thom. Staplet: vitæ ejusdem cap. 16.*

Quamquam *Memoria Novissimorum* juxta *Syracidem* adversus peccatum militet; nihilominus ad virtutem simul arma suppeditat, ut sequentibus paret historiis.

I. MORTIS MEMORIA

Virtutis fundamentum.

„ Ne tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem; nescis enim quid paritura sit superventura dies. Periculum enim & metus est in differendo; salus verò certa, ac segura, si nulla sit dilatio. *Virtutem* igitur cole; sic enim licet juvenis moriaris, securè discesseris. *Chrysost. Homil. 22. in 2. Corinth. 10.*

Voluit Abbas *Theodosius*, vitæ melioris eximius Architectus, recordationem *Mortis*, velut primum lapidem ædis divinæ struendæ omnibus suis Tyronibus poni. Unde & proprium ab unoquoque Sarcophagum confici jussit, qui in oculos incurrens, tacitè insusurraret illud, *Cogita mori*, Hac eadem solertia usi sunt primarii orbis Cæsares *Maximilianus I. & Carolus V.* Avus & Nepos, aliique. *Ribaden. 11. Jan. ex Metaphr. Iisp. l. 2. Monit. 14.*

II. JUDICII MEMORIA

Animum instaurat.

*C*ofige timore tuo carnes meas; à *Judiciis* enim tuis timeui, 118.

„ Me.

„ Meticulosum est omni viventi , coram te
„ Domine causam agere criminalem : quia cūm
„ sis potentissimus , manus tuas nemo potest
„ effugere ; cūm sis sapientissimus , oculos tuos
„ nihil potest latere ; cūm sis justissimus : ani-
„ mum tuum nemo potest corrumpere ; coram
„ q̃ o accusatrix est conscientia ; rea mens , ad-
„ vocatrix ratio , testis memoria , & tu Judex.
Innocentius Papa in Psal. 142.

Scribit *Chartusianus* fuisse qui ferventissimè
Religionem ambiret , matrisque acerrimè con-
tra oblucentis undique conquistata tela (hoc uno
scuto semper exciperet : *salvanda mihi ani-
ma mea* , omnino *salvanda* . Familiz ergo
Religiosæ annumeratus est , cūm post paulò ca-
lor ille omnis intepuit , ac dein planè refrixit .
Interim extincta matre , & ipse in periculosam
ægritudinem labi , malo ingravescente extra se
rapi ; divino pro tribunali sisti inter damnando-
rum gregem ; spectaculo isti marer adesse , fili-
ūque obliquò oculò notare , ac dicere ; quid
hoc ? tunè inter reliquos reus es ? Ubi jam spe-
ciosum illud & toties iteratum , *salvanda mi-
bi anima mea* ? Itane verò ? ille supra omo-
nem modum stupere , confundi , obmutescere .

Tandem ad se rediit , ac sanitate corporis ,
animique reddita , sic fervide rem egit , ut fræ-
nis opus fuerit ad impetum moderandum . Ve-
rūm ille habenas non audiens , inquiebat ; si
nec matrem leniter exprobrantem ferre potui ,
quī Judicem me olim severè damnantem , An-
gelosque acriter perstringentes potero sustinere ?
Art. 30. de 4. Noviss.

III. INFERORUM MEMORIA

Pias lacrymas elicit.

Ignis eorum non extinguetur. *Isaïæ 66.*

„Paveo gehennam; contremisco â dentibus
„bestiæ infernalis, horreo vermem rodentem,
„& ignem torrentem, fumum & vaporem,
„sulphur, & spiritum procellarum.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis
fontem lacrymarum, ut præveniam fletibus fletum,
& stridorem dentium? *Bernard. serm. 16. in Cant.*

Florentissimam Religiosorū familiam quondam
invisit *Climacus*, Cujus numerus ad triginta
supra ducenta capita ascendebat. Huic
numerossimo cætui præter hospitem curam,
unus ac solus cocus indefesso labore ministrabat,
tolerans *Pondus diei & æstus*, tam constanti
animo, quàm lubenti. Interim curas inter
innumeras, (quis credat?) sibi DEOque
præsentissimus, dono lacrymarum præstabat,
causam tandem extorsit *Climacus*: Me semper
inquit, omni indignum quiete ac solatio esse
dixi, atque conspectus iste præsentium flammarum,
assiduas ciet lacrymas ponderanti tormenta
ignium æternorum. *S. Joannes Climacus cap. 4.*

IV. COELI MEMORIA

*Vires addit animosq; fortiter agendi & patienti
di quolibet ardua.*

Quàm dilecta tabernacula tua, Domine
virtutum! concupiscit, & deficit anima
mea in atria Domini! *Psal. 83.*

„Ignis, crux, bestiæ, contractio ossium,
mem-

„ membrorum divisio , & totius corporis con-
„ tritio , & tota tormenta diaboli in me ve-
„ niant , tantum Christo fruar. *S. Ignat. M.*
teste Hieron. lib. de scriptor. Ecclesiast.

Agapitus Italus adolescens quindecennis sub
Aureliano inediâ maceratus ; colaphis cæsus ;
maxillis mutilatus ; pedibus sursum ad trochle-
am in igne , fumoque suspensus , foris exposi-
tus ; taureis sæpè concisus , aqua bulliente su-
per plagis persusus , & quid non pertulit læ-
tus ? Qua verò spe lactaretur , ostendit hōc
dictō. Cū enim candentes igne prunæ con-
gererentur in caput : perexiguū , inquit , il-
lud est , ut ille nunc vertex flammato carbon-
e scintillet , qui postea gloriæ diademate ful-
gurabit ; ut illud caput ustuletur in terris , quod
coronabitur in cœlis : fauciam frotem aptè
laurea inumbrabit. *Ribbaden. in vita 18. Aug.*

V. *ÆTERNITATIS MEMORIA*

Immutat vitæ statum.

*Q*UOD in præsentī est momentaneum & leve
tribulationis nostræ supra modum in
sublimitate Æternæ gloriæ pondus opera-
tur in nobis. 2. Corinth. 4.

„ O ÆTERNITAS ! abyssus gaudii Sanctis ;
„ abyssus miserationum & dolorum impiis ! Si-
„ cut enim omne bonum facis infinite melius ,
„ & optabilius , ita omne malum efficis infin-
„ tē pejus , & molestius. Quæ mens magni-
„ tudinem tuam capere ; quod robur animi ,
„ pondus tuum sustinere queat ? *Leonardus*
Lessius de Divin. Perfect. lib. 4. cap. 5.

Fatto

Fauconio homini dissoluto, dum noctem insomnem duceret, nequidquam variis modis captata quiete, divina bonitas, de *Æternitate* graves cogitationes ingerit. Quid agis *Fauconi*? Ita ille secum: in molli tegumento jaces; at ut biennio sic maneat in perpetuis tenebris absque omni solatio; an oblatis aureis montibus velles pacisci? Interim morbo ingruente plura toleranda erunt. Verum quid à morte corpori, quid animæ fiet? Corpus humi insternetur vermibus operiendum: Animæ mille criminum ræ, flammea culcitra appa-
randa, cui incubet; non decem, non centum, non mille, non decies mille annis, sed *Æternitate* perpetua: Ita perennitas illa menti insculpta, ut neque ludis, neque epulis, neque familiarium congressu, aut ulla arte eradi potuerit. Ergo *Cisterciensibus* est adjunctus, ubi vitam religiosè sanctèque traduxit. *Benedict. Renat. lib. 5. Ord. Cist.*

CONSIDERATIO PRO DELIBERANTIBUS DE VITÆ STATU.

CRedas, Non credas;
Velis, Non velis;
Domineris, non domineris;
Non habebis hic manentem Civitatem.

Abi-

Abibis.

Moriêre.

Quâ non putabis horâ.

Moriere.

Deserturus omnia, & ab omnibus deferendus,
Intrabis

ÆTERNITATEM

Semper duraturam, finiendam Nunquam,

Felicem inter superos, Ubi Omne bonum.

Vel

Infelicem inter inferos, Ubi Omne malum.

Utraque in libertate tua est.

Elige,

Sed simul intellige.

Felix Æternitas consequitur mortem bonam.

Mors bona vitam bonam.

Et

Infelix Æternitas consequitur mortē malam.

Mors mala vitam malam.

Saltem de lege DEI ordinaria:

Ut si Bene mori cupias,

Indêque Beatus esse æternūm,

Et extra ordinarios favores DEI tibi polliceri
nequeas,

Eligendum sit necessariò

BENE VIVERE.

Bene vivere, est Declinare à malo

Quod commissum est. per penitentiam;

Quod committi potest. per cautelam.

Et facere bonum Exercitio virtutum

ERGA DEUM, seipsum, proximum.

Quod potest quivis (cum gratia DEI) In statu

Quovis

ECCLESIASTICO. SÆCULARI.
RELIGIOSO.

Sed cave hîc lapidem offensionis,
& adverte:

*Possè bene vivere, non est bene vivere,
Possunt omnes, pauci tamen bene vivunt.*
Causam postulas?

Binas habe.

Primò, sunt in Statu uno, quàm in altero
Pauciora auxilia, & media,
Tam ad declinandum mala,
Quàm ad faciendum bona.

Secundò, Sunt insuper *plura ad bonum*
Impedimenta.

Plures malorum occasiones, & pericula.

Inter hæc non abripi,
ET NON PECCARE,

Est

Inter spinas non cruentari.

Inter laqueos non capi.

Inter fluctus non hauriri.

Inter flammæ non aduri.

Inter scorpiones non ici.

Inter hostes non vulnerari.

In lubrico non labi.

In labyrintho non errare.

Quod paucorum est. Et propè miraculum.
Sunt ex adverso

In Statu altero quàm in isto,

Primò, *Auxilia & media plura & majora*
BENE VIVENDI:

Secundò, *Occasiones & pericula pauciora,*
& minora

MALE VIVENDI.

Ue

Ut Bene in hoc Statu vivere
Cuique non affectanti male vivere
Sit non facile tantum, & jucundum,
Sed penè necessarium.

Ac proinde cogitare prudenter possit,
In Statu illo plures damnari eternum:
In Statu isto plures salvari eternum.

Nunc tu mente serena,
Animò ab omni perturbatione liberò
Constitutus coram DEO
De vitæ ineundo Statu
C O N C L U D E.

Si forsitan hares, tuo diffidens iudicio,
Et Consiliarios quæris,
Adhibe incorruptos:

Viros sapientes, Ecclesiæ Doctores,
Hominem in mortis articulo constitutum,
Animam ad DEI Iudicis tribunal consistentem,
Amicos tuos igne purgatorio detentos,
Angelos Tutelares,
Beatos omnes.

Quin & divitem Epulonem Luc. 16
Cunctosque damnatos.

Præ omnibus amantissimum tui,
C H R I S T U M J E S U M.

Svadebunt (nisi fallor) omnes,
Ore uno:

Ah elige, si sapis,
Elige, si te amas,
Elige vitæ Statum,
S E C U R I O R E M;
Et quantò magis te diligis,
Tanto minus elige

Periculosum.

Ita sanè comparatus es
 Distante prudentia, & tui amore
 Ut iter suscepturus
 Eligas
 Equum *habilem* præ claudo,
 Navim *firmam* præ cariosa,
 Viam *securam*, & *planam* præ infecta,
 Et prærupta;
 Et universim negotium ponderosum
 Confecturus,
 Adhibeas
Certiora media, præ minùs certis,
Meliora præ minus bonis.
 Est autem Negotium
 Negotiorum omnium ponderosissimum
 FELIX aut INFELIX,
 Ad quam properas in horas singulas
 ÆTERNITAS.

S P E C U L U M

Pro sui cognitione

R. P. ROBERTI SOTTWELLI
 Societatis JESU.

O DEUS & Creator meus! Quid fui, quid
 sum, & quid ero? Fui nihil, nihil sum,
 & ero fortè nihilo pejus. Fui conceptus in ori-
 ginali peccato, sum plenus peccato actuali, &
 quis scit, an condemnandus ero poenâ gehennali?

Fui

Fui miserabilis in ingressu; sum miserabilior in progressu; miserimus ero in egressu; fui sperma foetidum, sum saccus stercorum; Ero esca vermium. Cum nihil essem, fui sine periculo damnationis, & sine spe salutis; & jam sum in spe dubia, & gravi periculo. Ero aut ex re sperata solix, aut ex periculi successu infelicissimus. Sic fui, ut damnari non possem; Sic sum, ut salvari vix possim; Sic ero, aut in æternum damnatus, aut in æternum salvus. Quid fuerim scio, quod fui pessimus; quid nescio, quia de gratia incertus; Quid ero ignoro: quia de salute dubius. Quod fui, Domine ignosce; Quod sum, corrige; Quod ero, dirige; dirige inquam à malo præterito, in bono præsentis, ad præmium futurum, Amen.

65X4565X45X20X20X4565X45

INFELIX ac TRISTE
ALPHABETUM,
Funestissimorum Fructuum,
Quos gignit scæda Libido.

Ex parte Animæ:

A.

A Nimam, quæ est Imago DEI, & naturæ Divinæ participatio, ita sedat, ut nihil abominabilius DEO & Coelitibus esse possit.

B.

Beatitudinem æternam, ad quam conditi sumus, perdit; cum ob nullum vitium plures calo excludantur.

F 3

Cæ-

C.

Cæcitatem mentis inducit, ut vel non videat pericula salutis, in quibus versatur, vel ad cœlestia cognoscenda se non possit elevare.

D.

Dæmonis, heu duri tyranni! mancipatus hominem addicit; quem semel Asmodæus captivum tenet, serè actum est de ejus salute.

E.

Emendationis difficultatem generat; huic enim vitio deditus, vitam citiùs, quàm inolitam consuetudinem ponet.

F.

Favores Beatissimæ & Immaculatæ Virginis spernit; hæc etenim ut fuit semper absque macula, sic has maximè sordes averfatur.

G.

Gratia DEI, quæ est vita animæ, hominem spoliât, id est: thesaurum, quem homo habet pretiosissimum, eripit.

H.

Habitu pravam, velut compedes homini injicit, ut etiam dum vellet, ægerrimè hoc se malo liberari possit.

I.

Infernū meretur: Si enim ex Juvenibus centum damnentur, nonaginta novem damnantur propter hoc vitium.

L.

Libertatem ad alia omnia vitia aperit; sensibus ræna laxat. Cùm in profundum venerit, contemnit.

M.

Merita tam sua omnia, quæ unquam habuit, homo perdit, quin etiam Christi meritorum se incapacem reddit.

N.

Naufragium est omnium bonorum naturæ, & Gratiæ; quem malum hoc semel corripuit, in eo omnia bona corrumpit.

O.

Odium DEI meretur; propter nullum peccatum plures DEUS inter homines punivit, quàm propter istud.

P.

Penitentiam, & finalem gratiam impedit, facitq; ut sine prævia Confessione & Communionem homo moriatur.

R.

Religiosi & Ecclesiastici Statûs assumendi facit incapacem; absit, ut huic vitio additus se voto perpetuæ castitatis obliget.

S.

Salutis æternæ consequendæ desperationem, præ reliquis omnibus vitiis, faciliùs persvadet.

T.

Teporem, torporémque spiritûs causat. Huic enim vitio deditis, nec Oratio, nec concio, nec ulla exercitia spiritualia placent.

V.

Vermē conscientiæ alit, qui nec lætum hominem esse sinit, & hominem mali admissi conscium indefinenter rodit.

E 4

Abyf-

Abyssus denique omnium malorum libido est. Si proinde animam tuam, quam unicam, pretiosissimam, æternam, fili mi habes, salvare cupis, vitium hoc angve omni pejus ode-
ris, est necesse.

Alphabetum damnorum

Ex parte corporis :

A.

Ægritudinum innumeratū secundissima pa-
rens est : meritò eam humani generis se-
pulchrum dixit S. Chrysost.

B.

Bestiis irrationalibus assimiliat : talis homo
cùm in honore esset, non intellexit, com-
paratus est jumentis insipientibus, & similis
factus est illis.

C.

Cerebrum per nimiam inflammationem exsic-
cat, plures post mortem anatomizati re-
perti sunt cerebro caruisse.

D.

Debilitatem virium causat : plus turpi hoc
vitio, quàm decuplâ sanguinis effusione
corpori vigoris eripitur.

E.

Elegantiam vultûs, non secus, ac nimius
æstus florem, decoquit, cui succedit pal-
lor luridus & flaccidus.

F.

Famæ dispendium facit. Vitium hoc suimet
ipſius pudet, ideo tenebras & angulos quæ-
rit, vult latere.

G.

Gustum in rebus spiritualibus adimit, ariditatem in precibus, langvorem ad bona opera ingerit.

H.

Hæticam, quæ sensim sine sensu corpus depascitur, per frequentem sanguinis inflammationem, generat.

I.

Ingenii aciem hebetat. Hinc vitio huic additus, parum in literis, vel artibus proficit.

L.

Lue venerea, seu ut vulgus vocat, morbo gallico, fædissimò, nec facile curabili morbo corpus inficit.

M.

Memoriæ præcipuum Juventutis ornametum debilitat, & successivè imminuit.

N.

Naturam totam enervat & frangit, facitque ut ubi ætas modicè creverit, tota langveat, & ad omnia inepta reddatur.

O.

Oculos vehementissimè obtundit, & ad lipitudinem visusque debilitatem disponit.

P.

Pallorem quendam plumbeum, squallorem, livoremque faciei inducit, qui notat sanguinis vigorem esse decoctum.

R.

Rationem obscurat, imminuit prudentiam, estque, juxta S. Thomam, brevissima ad insaniam via.

S.

Senectutem præmaturam inducit, dum ita corpus etiam juvenile debilitat, ut vitia omnia senectutis experiatur.

T.

Tristitiæ ac melancholiæ fons est, tum ob conscientiæ remorsum, tum ob ademptum spirituum vitalium vigorem.

V.

Vitam denique, omnium Medicorum judicio, abbreviat. Plures hoc vitium, quàm gladius occidit.

Quisquis corpori, viribus, sanitati, talentis suis consultum vult, horreat, quidquid ad libidinem viam aperit.

Affectus Ignatiani.

Anima Christi sanctifica me; Corpus Christi salva me; Sangvis Christi inebria me; aqua lateris Christi lava me; passio Christi conforta me; ô bone JESU exaudi me; intra vulnera tua absconde me; ne permittas me separari à te; ab hoste maligno defende me; in hora mortis meæ voca me; & jube me venire ad te, ut cum sanctis, & electis tuis laudem te in sæcula sæculorum, Amen.

HEBDOMADA S. JOSEPHO

DEI IN TERRIS

NUTRITIO

ET

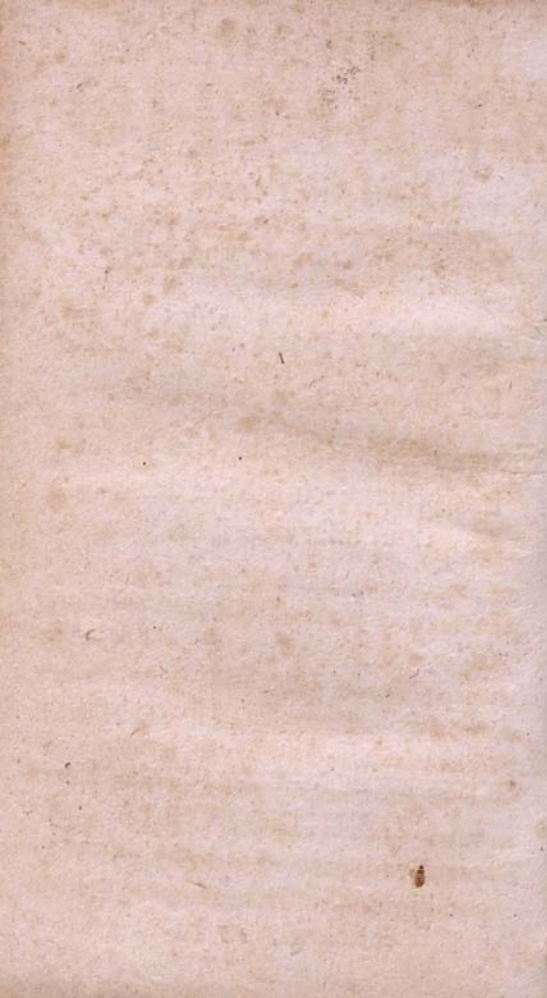
VIRGINEO MARIAE SPONSO SACRA.

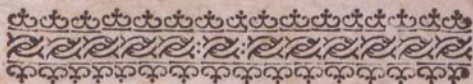
Cum aliis miscellaneis preci-
bus privatæ cujuslibet devo-
tioni inservientibus.

CLAUDIOPOLI,
Typis Academicis Societatis JESU,
per Simonem Thadæum Wei-
chenberg, 1733.

DIE DOMINICO.

Pro munditia Cordis, & Corporis servanda D. Josephum venerare.

Quam pulchra, tam fragilis res est Castitas, vigili eget oculo, ut integra conservetur. Hunc thesaurum in vasis fictilibus ut illibatum tuearis, auctor tibi sum, ut cum castissima D. Josephi cura, ac protectioni committas; novit libia tractare Josephus, sciet ille custodire cor tuum, qui Maria Virginitatis egit defensorem. Accipe illum custodem cordis, quem Bernardo teste Homil. 2. super missus. Tanquam alterum David Dominus invenit secundum cor suum, cui tuto committeret secretissimum, atque sacratissimum sui cordis arcanum Christum. Nunquam libentius, quam tuenda ca-

stitati patrociniatur Christi Pater, & Virgo Iosephus. Sic quidam impuris agitatus estibus, ut per 9. dies recitanda D. Iosephi corona se addixit; ab exitiali amoris intemperie respiravit. Alius prodigus filius abierat in viam cordis sui, effratione in omnem licentiam effusâ, tertio, postquam S. Iosephi curâ à suis per preces commissus est, die, ad mentem, & domum rediit; Alteri vel sola D. Iosephi icon sinu gestatationum fuit remedium P. Barri in Alim piet. c. 23. Ad hunc & tu in simili necessitate recurre, imitaberis in hoc DEUM, qui, quod pretiosissimum habuit, JESUM & MARIAM, JOSEPHO custodiendum dedit. Nihil Iosepho puritate mentis. & corporis charius, utpote qui illibatam Virginitatem voto DEO sacratam, tumulto intulit, in cuius signum, ipso desponsationis cum Maria tempore baculus in ejus manu effloruit, & capiti candida columba insedit. Idem c. 8.

Tam

Tam diu te charum Iosepho crede, quam diu integer vita, scelerisque purus fueris, quod ut impetres, habe devotam orationem, qua hodie, & alias frequenter te S. Iosepho commendare poteris.

Oratio pro animi, & corporis puritate conservanda.

O Sanctissime Iosephe! Nutritie JESU Christi, ego humillimus cliens tuus animi, & corporis mei castitatem singulariter tibi commendo; & rogo te per paternam JESU custodiam, & puritatem tuam, ut me eidem JESU Christo Filio tuo, & Agno immaculato, ejusque vigilantissimæ Matri immaculatissimæque Virginum Virgini MARIE commendare digneris, & ab omni graviore peccato custodire. Ne permittas me ulla unquam impuritatis labe fædari: sed cum primum in tentatione, & peccandi periculo constitutum me videbis, abige procul à corde meo cogitationes, & affectus,

omnes immundos, & injectâ memoriâ
 æternitatis, & JESU Christi Crucifixi,
 imprime mihi medullitûs ô mi JOSE-
 PHE! sensum timoris Domini, & di-
 vini amoris in me ignem accende.
 Amen.

A L I A.

Virginum Custos, & Pater S. JOSE-
 PHE, cujus fideli custodiæ ipsa In-
 nocentia Christus JESUS, & Virgo Vir-
 ginum MARIA in terris commissa fuit,
 te per utrumque charissimum pignus
 tuum JESUM, & MARIAM obsecro, &
 obtestor: ut me ab omni immunditia
 præservatum mente intaminata, puro
 corde, & casto corpore JESU, & MARIE
 semper facias castissimè famulari, Amē.

DIE LUNÆ.

Pro devotione in precibus ob-
 tinenda orandus D. Josephus.

*N*ihil oratione efficacius, hac cælos pe-
 netrat; sed si sinè devotione fiat,
 plumbeus gladius est, & inefficax; qua-
 re ne

re ne tantam meritorum occasionem tur-
pi socordiâ negligas orationis Magistrū
elige S. Iosephum, exemplō Wilhelmi
illius Sodalis Dilingæ, qui secundū
laudabilem multorum, singulis operibus
singulos Patronos, eligentium consuetu-
dinem, cū pro oratione devotè obsecunda
D. Iosephi opem invocasset, eo orare
fervore doctus est, ut devotione ejus al-
lecti Angeli cum illo sapius orare sint
visi. Meritis ad annum 1627. Oratio
est cum DEO conversatio, qui triginta
annis cum Filio DEI conversatus est D.
Ioseph, ille te modum cum DEO loquen-
di optimè docebit, quod ut fiat, preces
tuas per manus D. Iosephi DEO offer,
ejusque fervorem imitari conare, pro cu-
jus exercitio subdo hic Officium D. Iose-
pho sacrum, per quod sapius recitatum
varias plurimigratias impetrarunt.

O F F I C I U M
D E S. J O S E P H O.

A D M A T U T I N U M.
JESUS, MARIA, JOSEPH.

✠. Domine labia mea aperies.

✠. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

✠. Deus in adjutorium meum intende.

✠. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, &c. Alleluja, vel Laus tibi Domine, Rex æternæ Gloriæ.

Hymnus.

Joseph David filius, clara stirpe natus,
Jesu Christi Domini Pater nuncu-
patus,

Matris DEI Sponsus cœlitus vocatus,
Utriusque custos cœlo destinatus.

Antiph. Salve Patriarcharum decus,
& Ecclesiæ Sanctæ DEI Oeconomus,
cui panem vitæ, & frumentum electo-
rum conservasti.

✠. Ora pro nobis beatissime Joseph.

✠. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi,
quæsumus, Domine meritis adju-
vemur, ut quod possibilitas nostra non
ob-

obtinet, ejus nobis intercessione donetur. Qui vivis & regnas cum DEO Patre in unitate Spiritûs Sancti DEUS, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

A D P R I M A M.

JESUS, MARIA, JOSEPH.

Ÿ. DEUS in adjutorium, &c. Gloria Patri, &c.

Hymnus.

TU, qui Sponsam gravidam dolens cum videres.

Cogitabas anxius, an eam retineres,
Sed cœlestis monitor, ne ampliùs timeres,

In somnis adomouit, ut potiùs gauderes.

Ant. Salve Patriarcharum, &c.

Ÿ. Ora pro nobis beatissime, &c.

Orat. Sanctissimæ Genitricis tuæ, &c.

A D T E R T I A M.

JESUS, MARIA, JOSEPH.

Ÿ. DEUS in adjutorium, &c. ut supra Gloria Patri, &c.

Hymnus.

BEthlehem es profectus, censum soluturus,

Cum prægnante Virgine, ubi nasciturus

Erat mundi Dominus, quique mox facturus,

Ut ipsum infantulum esses amplexurus.

Ant. Salve Patriarcharum, &c.

Ÿ. Ora pro nobis beatissime, &c.

Orat. Sanctissimæ Genitricis, &c.

A D S E X T A M.

JESUS, MARIA, JOSEPH.

Ÿ. Deus in adjutorium, &c. Gloria Patri, &c.

Hymnus.

CUm Herodes impius in pueros sæviret,

Gabrielis monitu, ne amplius dormiret

Retulisti Sponsæ, sed tecum veniret,

Et accepto parvulo in Ægyptum iret.

Ant. Salve Patriarcharum, &c.

Ÿ. Ora pro nobis beatissime, &c.

Orat. Sanctissimæ Genitricis, &c.

A D

A D N O N A M.

JESUS, MARIA, JOSEPH.

℣. DEUS in adjutorium, &c. Gloria Patri, &c.

Hymnus.

HOSTIBUS defunctis inde recessisti,
Et in Galilæam tecum reduxisti
Puerum & Sponsam, sicut didicisti
Coelitus, in Nazareth humilis vixisti.

Ant. Salve Patriarcharum, &c.

℣. Ora pro nobis beatissime, &c.

Orat. Sanctissimæ Genitricis, &c.

A D V E S P E R A S.

JESUS, MARIA, JOSEPH.

℣, DEUS in adjutorum, &c. Gloria Patri, &c.

Hymnus.

QUI JESUM factum duodecim anno-
rum,

Perdidisti tuum lumen oculorum,
Sed inventum postea in medio Docto-
rum,

Custodisti sedulus, Regem Angelorum.

Ant. Salve Patriarcharum, &c.

℣. Ora pro nobis beatissime, &c.

Orat. Sanctissimæ Genitricis, &c.

AD COMPLETORIUM.

JESUS, MARIA, JOSEPH.

℣. Converte nos Deus salutaris noster.

℣. Et averte iram tuam à nobis.

℟. DEUS in adjutorium, &c. Gloria Patri, &c.

Hymnus.

Felix, quem in ulnis JESUS cum Maria
Tenuit cubantem, dum in agonia
Spiritus efflaret, ut directâ viâ
Tenderes ad Patres, functus vitâ piâ.

Ant. Salve Patriarcharum, &c.

℣. Ora pro nobis beatissime, &c.

Orat. Sanctissimæ Genitricis, &c.

COMMENDATIO.

Has horas Canonicas cum devotione
Dixi, Sancte Joseph, tui ratione.

Ut sis mei memor in oratione;

Et vivamus simul in cœli regione,
Amen.

DIE

DIE MARTIS.

S. Iosephi exemplo, & ope voluntas nostra Divinæ unienda.

*S*ummum in hac voluntatis cum Divina conformitate fuisse D. Iosephū, vel illud testatur, quod voluntate DEI in somnis per Archangelum Gabrielem intellet à se cum Iesu & Maria via ignota comiserit. Eandem cum Divina voluntate concordiam & nos hodie patrocinio, & imitatione D. Iosephi discam⁹. Quod sibi summè placere Christi Nutritius Joanna cuidam ex Ursularum familia significavit, dum eidem comparens dixit: Constante in his, quæ pateris mala, perdura, tui penitus oblita, ita enim DEO cordi eris P. Barri c. 7. Audi momentem Iosephum, qui eum colis, imitare, si verè honoras, tuamque mentem Divine ex asse conforma, quam, teste Matre DEI Brigittæ revelante, Ioseph adeo est executus, ut continuo diceret. Utinam vivam, & videam ad impletam volun-

tatem DEI! Totum desiderium eius fuit obedire voluntati DEI, ideò tanta nunc ejus est in cælo gloria l. 6. Rev. c. 59. Ad quam virtutem pro tranquillitate animi summè necessariam, faciliùs consequendam cole S. Josephum Rosariò, quod devotorum ejus clientum consuetudine jam latè vulgatum est.

Rosarium de S. Josepho.

AD minora Rosarii grana orabis: **J**ESUS, Maria, Joseph mei dulcissimi amores, vestri amore moriar, vestri amore patiar, vester sim totus, & nullatenus meus, O JESU, Maria, Joseph. Ad majora Coronæ grana dic: **D**EUS cordis, & voluntatis meæ, rogo te per dilecti Patroni mei S. Josephi amorem, ut meam, etiam rebellem ad te compellas propitiùs voluntatem.

DIE MERCURII.

Dum negotium gravius perficiendū imminet, id ope S. Josephi aggredere.

Si viribus tuis in re quapiam peragenda diffidis, fidissimum auxiliatorem

reperies in D. Josepho. Communis hic omnium Patronus est, & universalis in omnibus auxiliator: neminem à se tristem recedere patitur, qui suam ei cum affectu causam commendat. Sic cuīdam negotium, quod agi feliciter volebat, Deo per S. Josephi manus obedienter comittenti, eamque in rem pro animabus purgatorii, ad S. Josephi arbitrium tot sacra destinanti, quotum ætatis suæ añum agebat, sacris peractis negotium illud, nullâ suâ industriâ ita felicem exitum est sortitum, quem nec cogitare quidem, taceo desiderare, præsumpsisset. Dies & Hebd. S. Joseph. Fer. 5. Cole sanctum hunc, & ille tibi in studiis Magister, in afflictis solatium, in desperatis auxilium, in omnibus Pater erit. Testem hujus rei locupletem accipe S. Theresiam: Accepi, inquit illa, in Advocatum, & Patronum S. Josephum gloriosum, cui me multum comendavi, & experimento comperi, quòd in meis necessitatibus hic meus Pater, & Dominus melius me

me libera vit, quàm ego sciverim postulare: neq; memini illum à me hactenus ulla in refuisse rogatum, quam ille facere omiserit. & post multa, Vellem omnibus persuadere, ut glorioso huic Sancto essent impensè addicti, ob magnam experientiam, quam habeo beneficiorum à Deo per eum obtentorū. Non novi ullum seriò illi devotum per obsequia singularia illi facta, quem non viderim insignes in virtute progressus facientem. Nam eximiè juvat animas, quæ illi se commendant. Vitæ suæ c. 6. *Quod Divi hujus patrociniū ut impetres, hac te in ejus clientelam oratione quam ferventissimè devovebis.*

Oratio votiva ad S. Josephum.

S. Joseph, Matris DEI Sponse, Virgo, gloriosissime periclitantium, & agonizantium Patrone, omnium Mariæ Sponsæ tuæ servorum protector fidelissime; Ego N. te hodiè coram, Jesu, & Maria Sponsa tua in Dominum, Patronum, & Advocatū pro felici morte, & pro

& pro constanti ad Sanctimoniam consequendam studio acquirendo eligo, firmiterq; statuo, ac propono, me nunquam te derelicturum, neque contra te aliquid unquam dicturum, facturum, neque permissurum, ut à meis subditis contra tuum honorem aliquid unquam agatur. Suscipe me ergo in servum perpetuum: & me Mariæ in perpetuam protectionem, & in æternas JESU misericordias cōmenda: ad sis mihi in omnibus actionibus meis, quas omnes offero in perpetuum ad majorem JESU, Mariæ, & tuam gloriam: nec me deseras, verum illam, quæ mihi maximè necessaria, & utilis gratia est, nunc, & in hora mortis meæ impetra: ad quam te nunc, pro tunc invito, & nunc & tunc, quod possibilitas mea non obtinet, tuâ mihi intercessione donetur, per JESUM DEUM animæ meæ. Amen.

DIE JOVIS.

Frequentem vitæ S. Josephi memoriam habere conare.

Quan-

Quantum hic cultus D. Patriarche nostro placeat, ipse luculentè testatus est, dum, ut refert Gratianus; vita Josephi 5. c. 4. Duo Fratres ex Ord. S. Franciscieà, quæ vehabantur, navi cum 30. aliis mersâ, duo in tabula superstestrium dierum & noctium intervallò D. Josephi opem ardentè stagitabant. Nec eos fefellit fiducia. Etenim à S. Josepho in portum deducti, cum, ecquis ille Dux esset? rogarent, audièrè: Ego sum S. Joseph. Adhuc: 7. suorum dolorum, & gaudiorum mysteria illis explicuit, suum illis auxilium abundè pollicitus, qui ea quotidie fuerint reveriti, 7. Pater noster, & Ave Maria in S. Josephi honorem orando, quod, ut ferventiùs facias, praxim hìc subjicio.

Aspirationes ad 7. dolores S. Josephi.

I. S. Joseph, cujus admirandum cum Maria DEI Matre futura conjugium dolori primùm tibi fuit, de puritate tua nulli periculo exponenda sollicito, sed impulsu Divino conjugium illud

illud novum, quod fuit virginitatis mysterium, iniisti: doce me, quomodo animum dolore aliquo, vel sollicitudine anxium debeam ad Deum elevare, inde radium lucis accipere, ac Dei ductū, ac nutum sequi. *Pater, Ave, Gloria.*

2. S. Joseph, qui, cū desponsata tibi Maria inventa esset in utero habens de Spiritu Sancto, moestus & incertus consilii, cogitabas de illa occultè dimittenda, impetra mihi coelestem prudentiam cum charitate conjunctam. *Pater, Ave, Gloria.*

3. S. Joseph novi doloris plene, quando tibi cum Maria desponsata tibi uxore prægnante, in Bethlehem non erat locus in diversorio, adeoque natus ex illa Jesus debuit in præsepio reclinari: impetra mihi solidam illam patientiæ firmitatem, etiam in casibus qui animum valde percellunt, seu domi sit aliquid, seu foris patiendum. *Pater, Ave, Gloria.*

4. S. Joseph magno dolore anxie, cū
JE-

JESUM tuum ab Herode quærendum ad cædem intellexisti, & nocte JESUM & Mariam accepisti, ac in Ægyptum fugisti; protege me cum JESU, & MARIA, si quis animæ meæ tyrannus, vel occasio me quærat ad perdendum in æternum: doce me JESUM & Mariam accipere, doce fugere. *Pater noster, Ave, Gloria.*

5. S. Joseph doloris iterum plene, cum ex Ægypto redux in Judæam ire timuisti, ne in Archelaum incideres, Herodis filium tunc regnantem; doce me ita scitè ac sapienter Angeli mei monitis parere, ut quidquid animæ meæ periculum creare potest, evitem. *Pater, Ave, Gloria.*

6. S. Joseph, qui amissum duodecim annos natum JESUM dolenter quæсивisti. doce me illum nunquã amittere: doce, quidquid me ab illo separare potest, totis viribus detestari. *Pater, Ave, Gloria.*

7. S. Joseph, qui iroriens non sinè dolore tulisti te à JESU, & MARIA separari:
rogo

rogo te per amorem Jesu, & Mariæ, ut præsis omnib⁹ dolorib⁹ mortis meæ, ut, quidquid dolori tunc esse potest, lenias, & abstergas. *Pater, Ave, Gloria.*

Aspirationes ad 7. gaudia ejusdem.

1. S. Joseph, gaudio plene, quando Mariam Sposam tuam virginitalis voto Deo devotam intellexisti, esto unà cum illa custos puritatis cordis mei, nec plus contra illam possit ulla tentatio, quàm tu, & Maria possitis pro me. *Pater, Ave, Gloria.*

2. Gratulor tibi S. Joseph, de gaudio, quod habuisti, cùm ab Angelo intellexisti, ne Mariam dimitteres, quod enim in ea natum erat, de Spiritu Sancto esse; impetra mihi. ut nihil me à Mariæ Sponsæ tuæ cultu sancto abducatur, ne illam dimittam, ne deseram, ne ab illa deserar in æternum. *Pater, Ave, Gloria.*

3. Gratulor tibi de tenerrimis gaudiis S. Joseph, quibus perfusus es, cùm Jesum recens natum adorares, Angelos

canentes audires, Mariæ DEI Matri
servires: doce me amare JESum, co-
lere Mariam, servire utrique cum An-
gelis, ut illis serviens tandem salvus
fiam. *Pater, Ave, Gloria.*

4. S. Joseph, qui in Ægypto, exul li-
cèt, gaudens tamen, quia à Tyranno
securus cum JESu & Maria vixisti, im-
petra mihi, ut in hoc exilio ita vivam,
JESu, Mariæ, ac tua ope securus, ut
nullum periculum possit me à vobis a-
vellere, & vobiscum degam in loco se-
curitatis æternæ. *Pater, Ave, Gloria.*

5. S. Joseph læte redux in Nazareth,
ubi cum JESu puero, & Maria Sponsa,
Matre Virgine, in convictu beatissimo
habitâsti; impetra mihi, ut bene sciam
habitare cum bonis, & optima in illis
imitatus perveniam ad societatem ci-
vium supernorum. *Pater, Ave, Gloria.*

6. S. Joseph, qui duodecennem pue-
rum JESum lætus in templo inter Do-
ctores reperisti, quære me servum tuum,
quæso, dum ipse me perdo: apud
JE.

JESUM ac Mariam effice, ut semper in
iis sim, quæ DEI sunt; offero nunc omnia
& singula honori & amorì DEI, &
conjungo meritis JESU, Mariæ, ac tuis.

Pater, Ave, Gloria.

7. S. Joseph, cujus mors inter dulces
JESU, & Mariæ complexus pulcherri-
ma, facta est morientium solatium, &
exemplum. O sancte mi! per omnem,
quo JESUS, & Maria te amavir, quóq;
illos amâsti, àmorem: per omnem, qua
te S. Theresia, & omnes tui coluerunt,
vel colunt, pietatem: per omne, quid-
quid tibi placet in cælo, & in terra: per
omnia tua pro animabus, corporibús-
que facta miracula: per omnem gra-
tiam & gloriam, qua te sanctissima Tri-
nitas cumulavit, impetra mihi, ut JE-
su, Mariæ, tuóque amplexu dignus vi-
vam, & moriar, ut sim inter illos in æ-
ternum, qui tua tam fideli, tam exper-
ta, tam certa ope ad sanctissimam Tri-
nitatem æternùm videndam, & colen-
dam admissi sunt, Amen. *Pater, Ave,*
Glo'ia. DIE

DIE VENERIS.

Felicitis mortis negotium per S. Josephum impetra.

SUMMI apud omnes momenti debet esse momentum illud, à quo pendet aeternitas, quod quia periculosum est adeò, peritissimum in arte moriendi Magistrum tibi quæras, est necesse. Et hic gloriosissimus Patriarcha Josephus est, qui ab adstante sibi agonizanti IESU, & Maria mori didicit, & te ad eam feliciter obeundam juvabit, si impensa eum pietate colueris. Audi S. Vincent. Ferrerium Serm. in Vigil. Nat. Dom. adhortantem. Si morituri vultis habere Societatem IESU, Mariae, Josephi vobiscum, facite, quod fecit Mercator Valentinus, qui quolibet anno semel invitabat ad mensam unum pauperem senem, & mulierem habentem filium parvulum, qui representarent Virginem cum Filio, & Josepho: cui in morte Sancta hac Trinitas comparuit, dicens: Quia recepisti

nos in domo tua, ideò te recipimus in domo nostra. *O mors beata! quam ut & tu consequaris, si priorem praxim exercendi facultas tibi deest, aliam subministro, quâ certum D. Josephi pro morte auxilium possis demereri.*

L I T A N I Æ

A D S. JOSEPHUM.

KYrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cœlis DEUS, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi DEUS, miserere nobis.

Spiritus Sancte DEUS, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus DEUS, miserere nobis.

S. Maria Regina totius mundi, Ora pro nobis.

S. Joseph B. V. Sponse, Ora pro nobis.

S. Joseph in ventre Matris justificate,
Ora pro nobis.

B

S. Jo-

- S. Joseph à peccato mortali immu-
nis facte,
S. Joseph Patriarcharum culmen,
S. Joseph inter omnes in Virginis
connubium electe,
S. Joseph ineffabili benedictione
donate,
S. Joseph, cui Regina cœli mini-
stravit,
S. Joseph, Christi Pater vocate,
S. Joseph, Christi tutor amantif-
sime,
S. Joseph, Christi Nutritie fidelif-
sime,
S. Joseph, Christi pueri post Vir-
ginem prime adorator,
S. Joseph, qui Christum ab Hero-
de liberâsti,
S. Joseph, qui Virginem traducere
noluisti,
S. Joseph, Christo, & Matri simil-
lime,
S. Joseph, Spiritûs Sancti donis
abundantissime,

Ora pro nobis.

S. Jo-

- S. Joseph, vir Angelice,
 S. Joseph, qui monitione Custodis
 Angeli in Christo curam exer-
 cuisti,
 S. Joseph, qui ut Angelus divina
 oracula retulisti,
 S. Joseph, qui ut Principatus Chri-
 stum magni consilii Angelum
 gubernasti,
 S. Joseph, qui ut virtus Minister
 Christi fuisti,
 S. Joseph, dominationibus major,
 cui Rex, & Regina cœlorum in-
 serviunt,
 S. Joseph, in cujus brachiis, & gre-
 mio tanquam in throno Chri-
 stus insedit,
 S. Joseph, qui ut Cherubin, Virgi-
 nis Paradysi custodiam habuisti,
 S. Joseph, vir Seraphice,
 S. Joseph, contemplator altissime,
 S. Joseph, inter brachia Christi
 defuncte,
 S. Joseph, Angelici concentus au-
 ditor,

Ora pro nobis.

S. Joseph, ad limbum Patrum Christi præcursor,

S. Joseph, qui cum Christo inter alios resurrexisti,

S. Joseph, qui corpore & anima peculiaribus gloriæ donis frueris,

S. Joseph, Patrone & defensor noster dulcissime,

Ora pro nobis.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, exaudi nos Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Kyrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison. *Pater noster, &c.*

Antiph. Hic vir despiciens mundum, & terrena triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

Omnipotens, sempiterna DEUS, qui

B. Jo-

B. Josephum, justum filium David Beatissimæ Virgini Mariæ Spensum provicisti, & Filio tuo JESU Christo Nutritum elegisti, da quæsumus, ut ejus precibus, & meritis tranquillâ pace lætemur, & ad perpetuæ visionis tuæ consolationem perducamur. Per eundem Dominum, &c.

DIE SABATHI.

Tener in B. V. amor & cultus cum S. Josephi cultu, & amore jungendus.

*N*ec Maria quidquam charius amore Josephi, nec Josepho acceptius aliquod cultu Mariæ præstare potes obsequium. Ita D. Theresiam ad Deiparæ cultum hortatus est D. Joseph V. c. 33. p. 413. sed Balthasarum Alvarez Societatis JESU Sacerdotem, ut S. Josepho enixè addictus esset, B. V. monuisse legitur. Hinc pia multorum invaluit consuetudo; ut 2. Febr. & Decemb. 19. Martij, 20. Junij, & Julij, aliòsque S. Josephi vel mortis, vel cum Virgine De-

*sponsationis dies junctâ in Virgineum
Sponsum pietate celebrent. Sic fecit
parvulus JEsus, ut in veteri Ecclesia
Officio canitur :*

Nunc ad Joseph tanquam Patrem,
Nunc ad Sanctam repit Matrem.

*Æmulare Sodalis Mariane, & qui
Mariate Sacramento devovisti, per D.
Josephum adeam aditum pete, quem in
finem Lauretanæ Virginis laudes sæpè
recitare suadeo, sed & devotos addo ad
S. Josephum affectus.*

I.

Salve Pater Salvatoris,
Salve Custos Redemptoris,
Joseph ter amabilis.
Salve Sponse Matris DEI,
Salve hospes JEsu mei
Joseph ter amabilis.

2.

Dulces cunæ dulces panni,
Dulces dies, dulces anni,
Dum nutriti Dominum.
O quàm fuit admiranda,
Tua vita veneranda,

Habens DEI filium.]

3.

JEsum oculis vidisti,
Et in brachiis tulisti,

O suavis felicitas.

Genis genas admovisti,

Oscula dans accepisti,

O felix suavitas.

4.

Modò DEUM appellâsti,

Modò Regem nominâsti,

Inter mille gaudia.

Modò Patrem adorandum,

Modò natum adamandum,

Inter mille basia.

5.

JEsum brachiis tenere,

Atque totum possidere,

O quantæ divitiæ!

Cum MARIA conversari,

DEI natum amplexari,

O quantæ deliciæ!

6.

Quis est homo, qui amare,

Atque JEsum portare,

Nollet suis brachiis!

Nul-

Nullus est, qui non ambiret,
Et qui cunas non adiret
Pro tantis deliciis.

7.

O mi Joseph plus amande,
Et Præ cunctis venerande,
O flos pudicitiae!
Tibi tanta fors est data,
Quanta nulli est collata,
Ab authore gratiae.

8.

O felicem! & beatum!
Custodiri cui est datum
Tuo sub præsidio;
Et qui meruit habere
Te Patronum, & gaudere
Tuo Patrocinio.

9.

Per Mariæ tuæ Matris,
Preces, & Josephi Patris
Jesu tu nos adjuva;
Ut possimus te videre,
Et æternum possidere
In cœlesti Patria. Amen.

℣. Valde honorandus, & amandus est
S. Joseph. ℟. In-

✠, Inter cujus brachia Christus recubuit.

Oratio.

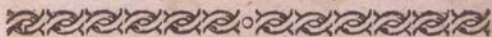
O Beatissime Joseph, cujus cultus
MARIAE adeò cordi est, ut There-
siam illa idcirco laudaverit, manum-
que illius amicè apprehenderit. Uti-
nam tuis precibus persuasa Virgo Ma-
ter, manus meas apprehendat, & me
deducat ad verum amorem DEI, sui,
& tui. Amen.

*Alii ad S. Josephum affectus ex Anno
Cael. P. Nad. 19. Martii.*

S. Joseph, Sponse MARIAE, de qua na-
tus est JESUS; qui cum DEO JE-
su, & MARIA DEI Matre, plusquam
duodecim annis, conversatus dulcissi-
mè, arcana mira didicisti. Nónne cor
tuum ardens erat, cùm DEUM, DEI-
que Matrem, in una tecum domo,
mensaque videres, loquentes audires?
O felix Joseph! qui JESUM inter, & MA-
RIAM, te consolantes, tibiq; ministran-
tes, ultimum agonem egisti, Spiritum

exhalâsti! à quo nunquam aliquid S. Theresia petiit, quod non impetrâset. Cujus nobis intercessione donatur, id quod possibilitas nostra non obtinet. Adesto mihi, quæso morienti; ut me, in agone jacentem, suspirantem, expirantem juvent, ultimû Spiritum colligant, & in æternum suum contubernium recipiant JESUS, MARIA, & tu S. Joseph, ad cujus nomen in cœlo auditum, omnium Sanctorum choros S. Gertrudis singulari reverentiæ significatione gaudentes vidit. Gratulor ego quôq; gloriæ tuæ, ac rogo fac me talem, ut sim dignus tibi æternûm cum Sanctis omnibus gratulari. Amen.

*His aliisque devotionibus S. Patronum tuum venerare, maximè die ejusdem honori ab Ecclesia deputato, quem pridiano jejunio, & mortificatione; deinde Confessione, & Comuni-
ne devotius obitâ deceret celebrare. Præter eâ
& tum, & aliis diebus ejus Patrocinium ser-
venter implora, nihilq; post JESUM, & Mariam
plus in amoribus sit, ac S. Josephus, ut ejus ope
felicem vitæ clausulam in sanctissimis JESU,
Mariæ, & Joseph nominibus expirans asse-
quaris.*

PRECES MISCELLANÆ.

Formula Intentionis Matutina.

ADoro te , ô SS. Trinitas , unus
 DEUS , Pater , Fili , & Spiritus S.
 & ago tibi maximas gratias , quòd
 me hac nocte tuâ Paternâ custodiâ
 protexeris. En ex ardentissimo Di-
 vinæ Majestati tuæ serviendi deside-
 rio offero tibi in unione Vitæ , Passio-
 nis , Mortis , & meritorum JESU Chri-
 sti , BB. V. MARIÆ , omniùmque
 Sanctorum me totum , & omnia , quæ-
 cunque ab hoc tempore cogitabo , lo-
 quar , agam , & patiar ; omnes pas-
 sus , suspiria , anhelitus , aliósque cor-
 poris , & animæ motus , tanquam
 continua mei erga te amoris indícia,
 ad majorem gloriam tuam , in hono-
 rem BB. V. MARIÆ , S. Josephi ,
 S. Angeli Custodis , S. N. *menstrui* - - -
 aliorumque Sanctorum , præsertim Pa-
 tronorum , ac Patronarum mearum.

1. In gratiarum actionem pro universis beneficiis tuis.

2. Pro vivis, & defunctis. præprimis, quorum ut memor sum, vis, aut me quomodocunque obligari scis (*pro Parentibus, Benefactoribus, cognatis, Amicis, & Inimicis ---*) volo enim, præsertim per meas preces, & bona opera, omnes obligationes, quibus quocunque titulo obstrictus sum, quantum fieri potest, extinguere; & intendo nunc pro semper pro Defunctis omnes eisdem applicabiles indulgentias lucrari.

In omnimodam satisfactionem, & pœnitentiam pro peccatis meis; quæ, quòd ijs te omni amore dignissimum, & dilectissimum DEUM meum offenderim, me commisisse summè, & super omnia doleo, statuóque firmiter ex amore tui in posterum (*præsertim verò hodierna die*) omni studio cavere, ne te aliquo peccato (*nominatim N.*) offendam: ad præteritorum autem

tem reatum abolendum intendo nunc pro semper omnium , quarum possum , indulgentiarum me participem facere.

Ad impetrandum , ut in statu gratiæ sempervivam, ac moriar, & ut in omnigenis virtutibus (*præsertim N.*) semper magis, & magis proficiam : & denique varia pro meo solatio beneficia (*nominatim N.*) à te obtineam, in quantum tamen sunt conformia tuæ Divinæ voluntati, in quam me, & omnia mea plenè, & in æternum resigno. O DEUS, ô unicum, & infinitum Bonum meum ! in te credo, in te spero, te amo, & amabo semper super omnia. Amen.

HYMNUS.

JAM lucis orto fidere
DEUM precemur supplices.

Ut in diurnis actibus

Nos fervet à nocentibus

Linguam refrænans temperet,

Ne litis horror insonet:

Visum fovendo contegat.

Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,

Abstinet & vecordia:

Carnis terat superbiam

Potus cibique parcitas.

Ut cum dies abscesserit,

Noctemque fors reduxerit,

Mundi per abstinentiam

Ipsi canamus gloriam.

DEO Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Nunc, & per omne sæculum. Amen.

✠. Domine, exaudi orationem meam.

✠. Et clamor meus ad te veniat.

OREMUS.

Domine DEUS Omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti: tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justiciam faciendam nostra procedant

cedant eloquia, dirigantur cogitationes, & opera. Per Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum: qui tecum vivit, & regnat in unitate Spiritûs Sancti DEUS: per omnia sæcula sæculorum.

Dirigere & sanctificare, regere & gubernare dignare, Domine DEUS Rex cœli, & terræ, hodie corda, & corpora nostra. sensus, sermones, & actus nostros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante salvi, & liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis, & regnas in sæcula sæculorum.

Ad tuam ô Sacro-sancta Trinitas, laudem, & honorem, fac, omne vitæ studium, impendam, & laborem.

Ad pulsum Campanæ pro agonizantibus.

Ad agonizantem JESUM.

ODulcissime, & dolorosissime JESU,
Amor

Amor meus, spes mea, & omnia! per illam amaritudinem, quam sustinuiſti propter nos in cruce, maximè quando anima tua egreſſa eſt de corpore ſuo miſerere animæ meæ, & hujus agonizantis in egreſſu ſuo.

Ad æternum Patrem.

REſpice quæſumus Domine ſuper hanc animam, pro qua Dominus noſter JEſus Chriſtus non dubitavit manibus tradi nocentium, & crucis ſubire tormentum. Qui tecum vivit, & regnat in unitate Spiritûs Sancti DEUS, per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Pater noſter, Ave Maria.

Sanctiſſimus Dominus noſter Clemens P. XI. omnibus ad conſuetum pro agonizantibus ſuſcipi aliquid flexis genibus (ſi fieri poterit) orantibus Anno 1710. conceſſit 40. dierum Indulgentias.

TRES

TRES ORATIONES

Ad B. Virginem pro felici morte
quotidie dicendæ.

I.

O Domina mea, Sancta MARIA,
sicut DEUS Pater per omnipotentiam suam te potentissimam effecit, ita mihi, quæso, adsis in hora mortis meæ, expellendo à me omnem contrariam potestatem. Amen.

Ave Maria, &c.

II.

O Domina mea, Sancta MARIA, sicut te Filius DEI, tantâ sui cognitione, & claritate donavit, ut totum cœlum illumines; ita in hora mortis meæ animam cognitione fidei sic illustra, & corrobora, ut nullô errore, aut ignorantia pervertatur. Am.

Ave Maria.

III.

O Domina mea, Sancta MARIA, sicut Spiritus Sanctus suum amorem

rem tibi plenè infudit, ita in hora mortis meæ, amoris Divini dulcedinem mihi instilla, ex quo omnis amaritudo mihi reddatur suavissima. Amen.

Ave Maria.

Oratio

AD S. BARBARAM,
Pro felici Morte.

O Sanctissima Virgo Barbara! quodcunque Sponsi tui viribus potes, mihi in mortis articulo, obsecro, ut suppedites. Adjuva me miserum ne in peccatis moriar! Effectum tunc habeat tuâ intercessione primitus à Christo tibi facta promissio, cum fidem ejus tuo sanguine consecrares. Redeat in memoriâ sponso tuo virginis collo tuo exuberans sanguis: recordetur ardentissimæ tuæ charitatis nec animam meam è corpore exire permittat, nisi confessione expiatam, & SS. Eucharistiæ Sacramentò refectam. Amen.

LITA-

LITANIÆ
De Sancto Apostolo
JUDA THADÆO.

K Yrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cœlis DEUS, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi DEUS, misere-
rere nobis.

Spiritus Sancte DEUS, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus DEUS, misere-
rere nobis.

S. Juda Thadæe JESU & Mariæ
consanguine,

S. Thadæe, qui sanctissimas Per-
sonas Jesum & Mariam oculis
corporeis intueri, eorûmque
suavi colloquio dignatus es,

S. Thadæe, qui à Christo ad digni-
tatem Apostolatûs evectus es,

S. Thadæe, qui cum Christo inter-
ris ambulans fidelis miraculo-
rum ejus testis extitisti,

Ora pro nobis.

℟ S.

S. Thadæe, qui Christo dilectissimo Magistro tuo summa verecundia pedes lavandos porrexisti,

S. Thadæe. qui in ultima Cœna sanctissimam Eucharistiam è manibus dilectissimi Magistri tui maximam reverentiam accepisti,

S. Thadæe, qui mortem Christi amarè deplorans post Resurrectionem summo eum gaudio cœlos conscendere vidisti,

S. Thadæe, qui in Pentecoste cum aliis Apostolis, Discipulisque Christi, Spiritu S. repletus es,

S. Thadæe, qui Christo in cœlum ascendente, in Persidem ad Barbaras nationes Evangelio imbuendas, te contulisti,

S. Thadæe, qui doctrinam tuam innumeros infideles ad veram Religionem perduxisti,

S. Thadæe, qui Spiritus Sancti virtute maximam prodigia patrasti,

S. Tha-

S. Thadæe, qui Regis Abagari animam infidelitate, corpus lepræ contagione mundâsti,

S. Thadæe, qui Divinâ virtute dæmones idolorum elingues faciens magorum præstigias confudisti,

S. Thadæe, qui Baradich Belliduci pacem cum hostibus prosperè componendam vaticinatus es,

S. Thadæe, qui serpentibus veneno homines inficiendi potestatem ademisti,

S. Thadæe, qui spretis impiorum minis veræ fidei dogmata impavidè tradidisti,

S. Thadæe, qui tandem pro Christi nomine fustibus mactatus, sanctum vitæ cursum consummâsti,

S. Thadæe, nos clientes tui, Terogamus audi nos.

Ut DEUS meritis tuis hæreticos, ac
Eth-

Ora pro nobis.

Ethnicos ad veram fidem con-
 vertere dignetur,
 Ut fidem, spem, & charitatem in
 nobis augere digneris,
 Ut pravas cogitationes, omnes-
 que dæmonis insidias à nobis
 avertere digneris,
 Ut omnes pia tibi devotione addi-
 ctos tutelâ tuâ fovere digneris,
 Ut eos à peccatis mortalibus, eo-
 rumque occasionibus clemen-
 ter præservare digneris,
 Ut venerandis eos ante obitum Sa-
 cramentis dignè facias expiari,
 Ut eos in mortis agone confortare,
 & contra dæmonum incursus
 defendere digneris,
 Ut eos in Regionem viventium
 gaudiis æternis potituros intro-
 ducere digneris,
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
 parce nobis Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
 exaudi nos Domine.

Agnus

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Pater noster, &c.

℣. S. Juda Thadaë Apostole pro nobis ora.

℟. Et à periculis cunctis nos libera
omni hora.

Orazio.

DEUS, qui S. Judam Thadaëum, gloriosum coram te Apostolum, sed in mundo propter nefandum Judæ proditoris nomen, parùm cultum, hōc sæculō celebrem facere, eumque in rebus desperatis, & periculosis, specialem Patronum constituere dignatus es : concede propitius, ut ejus apud te intercessione, gratiâ tuâ digni inveniamur, ac in periculis positi, ab iis, te miserante, eripiamur : per Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitate Spiritûs Sancti DEUS per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LITA-

LITANIÆ
AD S. DISMAM

Latronem pœnitentem.

KYrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cœlis DEUS, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi DEUS, misere-
rere nobis.

Spiritus Sancte DEUS, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus DEUS, miserere
nobis.

Sancta Maria Mater Agonizantium,
ora pro nobis.

S. Disma Latro pœnitens,

S. Disma Confessor in Cruce Do-
mini,

S. Disma Mártyr, & collega Christi
Martyrii,

S. Disma ex Latrone Propheta
facte,

S. Disma Prædicator in Cruce,

S. Disma

Ora pro nobis.

- S. Disma Advocate Christi,
- S. Disma Minister Christi in Sa-
crificio,
- S. Disma à Christo coronate,
- S. Disma ex Latrone Evangelista
facte,
- S. Disma probe Christi Discipule,
- S. Disma Concionator illustris,
- S. Disma Testis Christi fidelissime,
- S. Disma primogenite Christi Cru-
cifixi,
- S. Disma Archangele Paradyssi,
- S. Disma, qui tunc credidisti, quan-
do Apostoli defecerunt,
- S. Disma, qui Christum à Petro ne-
gatum confessus es,
- S. Disma, qui proprio sanguine ba-
ptizatus Paradyssi Januam ape-
ruisti,
- S. Disma, qui coelestem conversa-
tionem ante omnes meruisti,
- S. Disma, qui Latroni blasphemam-
ti in Cruce silentium impo-
suisti,

O Disma Latro pœnitens
 Lectissime Patrone
 Sis mihi tutor, moriens
 Dum luctor in agone.

✠. Ora pro nobis S. Disma,
 ✠. Ut digni efficiamur, &c.

Oremus.

DEus, qui S. Dismam mirâ providentiâ ex nefario Latrone in eximium pœnitentiæ speculum, toti mundo proposuisti: præsta quæsumus, ut sicut per gratiam tuam efficacem, eum ad pœnitentiâ, & cœlestis Paradyssi gloriâ perduxisti, ita nos famulos tuos eâdem efficaci gratiâ ad dignos pœnitentiæ fructus impellas, & tandem cœlestis gloriæ jubeas esse consortes. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

L I T A N I Æ

DE SANCTO

JOANNE NEPOMUCENO

BONÆ FAMÆ PATRONO.

KYrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de coelis DEUS, miserere nobis.
Fili Redemptor mundi DEUS, miserere nobis.

Spiritus Sancte DEUS, miserere nobis.
Sancta Trinitas unus DEUS, miserere nobis.

Sancta Maria, ora pro nobis.

Sancta DEI Genitrix,

Sancta Virgo Virginum,

Sancte JOANNES Nepomucene,

Lachrymis, & precibus senum tuorum parentum ad B. V. M. fusis nate,

Visibili coruscâ luce in natali tuo à coelo honorate,

Unigenite, solatium, & gaudium

Parentum tuorum,

Impiger minister sacri Altaris,

Vir Apostolice,

Lumen Ecclesiæ Pragensis,

Speculum, & Norma Confessoriorum,

Elcemosynarie liberalissime.

Refugium pauperum.

Ora pro nobis.

Consolator afflictorum,
 Expugnator hæresum,
 Tuba Legis Evangelicæ,
 Dignitatum, & honorum Con-
 temptor,
 A teneris unguiculis ardentissime
 Mariophile,
 Orator eloquentissime,
 Prædicator zelosissime,
 Salutis animarum cupidissime,
 Multos ad poenitentiam conver-
 tens,
 Sanctimonix prototypon,
 Vas puritatis mundissimum,
 Rosa patientiæ,
 Spiritu prophetico imbute,
 Sigilli Confessionis Sacramentalis
 Custos invictissime,
 Adfrangendum hoc sacrum Sigil-
 lum frustra blanditiis, & minis
 sollicitate,
 Ante, & post torturam, Confes-
 sionem Augustæ propalare re-
 cusans,

Ora pro nobis.

Eli.

Eligens potiùs mori , quàm mini-
 ma Confessionis secreta prodere,
 In tormentis perferendis patientis-
 sime, & constantissime,
 Ad mortem te sanctè semper di-
 sponens,
 Illatas tibi injurias patienter ferens,
 Martyrii cupidissime,
 Ob Sigillum sacræ Confessionis
 integrè servatum in Moldavam
 flumen præcipitate,
 Martyr Dei inclyte,
 Post mortem luminibus noctu su-
 pra aquam juxta corpus tuum
 coruscantibus à Deo manifestate
 Cujus sepulchrum miraculis glo-
 riosum,
 Bohemorum Thaumaturge, & Pa-
 trone,
 Nobile depositum Urbis Pragenæ,
 Patrone singularis famâ pericli-
 tantium,
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
 parce nobis Domine.

Ora pro nobis.

Agnus

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
exaudi nos Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Kyrie eleison. Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster. Ave Maria.

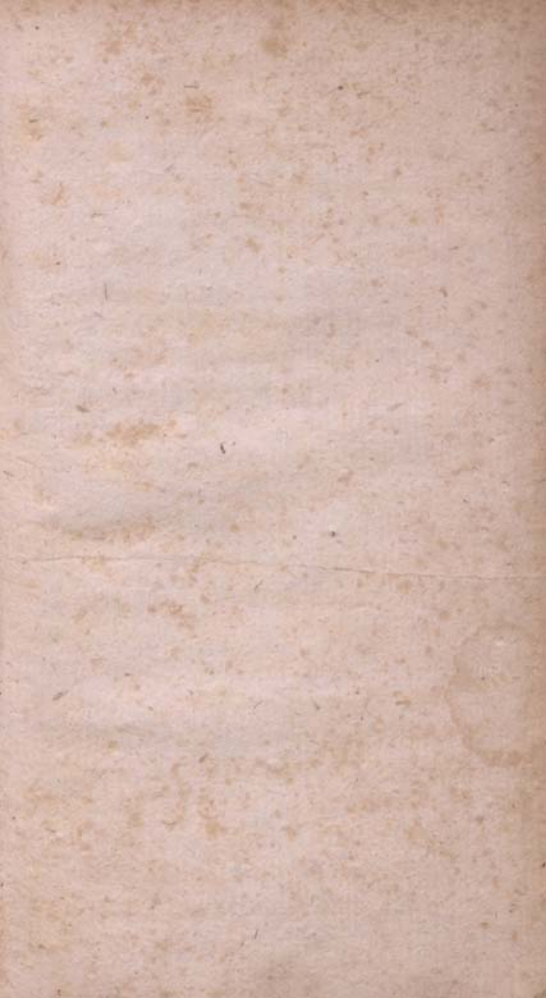
✠. Ora pro nobis S. JOANNES Ne-
pomucene.

✠. Ut digni efficiamur promissioni-
bus Christi.

Oremus.

DEus, qui ob invictum Beati JOAN-
NIS Sacramentale Silentium no-
va Ecclesiam tuam Martyrii corona
decorasti: da nobis ejus intercessione,
& exemplo linguam cautè custodire;
ac omnia potius mala, quàm animæ
detrimentum in hoc Sæculo tolerare.
Per Dominum nostrum JESUM Chri-
stum Filium tuum, qui tecum
vivit, & regnat Deus in sæ-
cula sæculorum.

A M E N.

ERRATA SIC CORRIGENDA.

- Fol. 2. lin. 4. Cristus. lege Christus.
 3. 20. oportet oportet.
 4. 24. mo ituros morituros.
 5. 17. cogitationū cogitationū.
 9. 28. sinemodo sinè modo;
 7. 6. satisinè satisnè
 7. 23. i inium ignium
 7. 27. pro itent proritent
 9. 9. immnendos imminuendos
 10. 11. penult. illis illic
 12. 11. peripuli periculi
 ibid. 22. amisifie amilisse
 ibid. 28. lucruū lucrum
 13. 22. audici audaci
 14. 16. lucetur lucretur
 ibid. 30. fonori fœnori
 15. 12. perperdere perdere
 ibid. 16. flutis salutis
 ibid. 22. r f gus refugus
 17. 26. probumnè probrumnè
 18. 18. uobis nobis
 21. 13. xox vox
 22. 26. placare placari
 23. 13. XVII. XVIII.
 24. 16. damnandi damnandæ animæ
 ibid. 23. igttur igitur
 25. 13. anims animas
 26. 25. Chiisti Christi
 ibid. 28. i ioma idioma
 27. 12. incoelum in cœlum
 ibid. 29. lubeus lubens
 29. 23. terra quàm, lege terra & cœlum abi-
     bunt, quàm

36. 5. ante fonte
37. lin. ult. animo ex animo
51. 17. Beati Beati
52. 17. sunt in toto sunt momenta in toto
54. 11. ambirer ambirot
ibid. 12. obluſeutiſ obluſtantiſ
ibid. 20. marer mater
56. 8. foris feris
ibid. 17. frotem frontem
60. 2. aſſectanti aſſectanti
ibid. lineæ ultimæ ſubdetur 1y *Periculofum.*
propter ſenſum.
62. 2. miſerimus miſerrimus
ibid. 11. quod quòd
ibid. quid nescio, quid ſim nescio.
63. 18. liberari liberare
65. 11. aſſimiliat aſſimilat
66. 5. inſtañationem inſtañationem. &c.

B
AST

T